

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 19/2016 - 39 pàgines

Sessió ordinària del dia 15 de desembre del 2016

El dia 15 de desembre del 2016, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 87/2016, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 15.32h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Bona tarda a tothom.

Abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General, el temps per substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la dúplica no pot excedir de vuit minuts dividits amb parts iguals, i que finalida la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Passem tot seguit a la primera pregunta presentada, i vista la semblança entre les preguntes primera i segona...

Bé, perdó, s'han presentat quatre preguntes amb caràcter urgent, que van ser admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que figuren en primer lloc del llistat.

Tal com deia hi ha una gran semblança entre la primera i la segona de les preguntes urgents presentades, i vist que hi ha hagut una demanda per substanciar conjuntament aquestes preguntes primera i segona, us proposo, si no hi hagués objeccions al respecte, de procedir en primer lloc a la formulació de les dues preguntes per part dels consellers generals, i que posteriorment Govern doni resposta de forma conjunta a les mateixes.

Així mateix, els torns de rèplica es duguin a terme també de forma seguida per ambdós consellers generals i posteriorment Govern exerciria el seu torn de dúplica de forma conjunta.

Si no hi ha objecció, procediríem d'aquesta manera.

Doncs procedim a la formulació i contesta conjunta de la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 13 de desembre del 2016, relativa a contractacions de personal pel Departament d'Estadística, (Reg. Núm. 1693).

Fou registrada amb el número 1693 i s'ha publicat en el Butlletí número 89/2016 del 14 de desembre. I també la pregunta número 2:

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 14 de desembre del 2016, relativa a la contractació per part del Govern de professionals de fora del país per al Departament d'Estadística, (Reg. Núm. 1694).

Fou registrada amb el número 1694 i s'ha publicat en el Butlletí número 89/2016 del 14 de desembre.

Exposa la primera pregunta, el Sr. Ferran Costa Marimon.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el Govern d'Andorra, des del Departament d'Estadística, ha distribuït una nota on explica que està en procés de reclutament de personal tècnic.

Vist que la nota menciona la necessitat de cobrir places d'estadístics, matemàtics, programadors, economistes aplicats i altres especialitats.

Vist que la nota explica que la contractació de personal tècnic no funcionari s'establirà en termes d'un contracte per obra/servei amb el Govern.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern de per què s'opta a cercar directament persones de nacionalitat no andorrana per ocupar places a la funció pública del país? Quin nombre de places té previst cobrir Govern durant el 2017 a banda de les anunciades explícitament a la memòria del pressupost de l'exercici 2017?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Ara exposaria la seva pregunta, el Sr. Víctor Naudi Zamora.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Ara fa poc el Govern va aprovar el Projecte de llei del pla d'estadística 2017-2020 que el Consell General ha de votar properament. El passat 5 de desembre, un mitjà del país desvetllava que el Departament d'Estadística ha enviat a professionals de fora del país un document amb la finalitat de contractar tècnics estadístics, matemàtics,

programadors, economistes aplicats i altres especialitats. Aquestes contractacions es farien per obra i servei a partir del març del 2017 i correspondrien a les necessitats per posar en marxa el pla estadístic.

És per això que preguntem:

Ens pot confirmar el Govern si és cert que s'ha enviat aquest document a professionals de fora del país? I si és el cas, quines són les motivacions que han dut el Departament a emprar aquesta fórmula de contractació per desenvolupar les seves activitats?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En primer lloc i pràcticament responent a les dues preguntes, doncs simultàniament, efectivament és cert que un dels canals que s'ha utilitzat per intentar trobar professionals d'aquest perfil, que vostès mateixos acaben de descriure, ha estat en aquest cas no enviar amb plural a professionals, com deia una de les preguntes, de fora del país sinó concretament a la cap del departament d'estadística de la Universitat de Barcelona per si ens podia posar en contacte amb possibles professionals que poguessin estar interessats amb aquesta plaça o podia utilitzar els propis canals d'una universitat per donar a conèixer aquesta necessitat que teníem en el departament d'estadística. De la mateixa manera que també s'ha fet a través de la Universitat d'Andorra o que s'ha fet a través del propi Servei d'Ocupació d'Andorra.

Per què s'ha utilitzat aquest canal? Doncs senzillament perquè durant tot l'any 2016 ens ha estat impossible cobrir dues de les vacants que té avui en dia el departament d'estadística i que ens convé poder dotar per poder fer front a tots els projectes que està tirant endavant aquest departament.

De fet, el mes de març en un acord de Govern del mes de febrer, publicat el mes de març es va treure un edicte públic per cobrir aquests llocs. Va quedar desert, de fet només es va postular una persona que no va superar les proves. Es va treure com és preceptiu, un segon edicte el mes de maig, i en aquest cas ampliant el ventall de possibles postulants i també va quedar desert, en aquest cas només hi va haver un postulant. De fet, la mateixa persona que ja

havia postulat en el primer edicte del mes de març i tampoc va superar les proves, per tant, hem mantingut aquestes dues vacants que també queden recollides en el pressupost del 2017 i entenem que és important cobrir-les i per tant, hem d'anar ampliant el ventall de possibilitats vista la mancança de professionals d'aquest perfil que aparentment hi ha a Andorra, i hem vist el poc interès que ha aixecat la plaça. De fet estem parlant de places d'un nivell d'especialitat important i a més a més, avui en dia molt cercats, especialment els matemàtics, els econometristes, tècnics amb estadística. De fet n'hem anat tenint en el departament al llarg dels darrers anys i de manera bastant freqüent acaben acceptant altres ofertes després d'estar un temps al departament d'estadística doncs perquè tenen ofertes més interessants, especialment des de la vessant econòmica i especialment, normalment des del sector financer que busca molt aquest tipus de perfils, cada vegada més per les seves àrees financeres, les seves àrees de control de risc i per tant, ens consta molt trobar aquests perfils.

Per què aquesta fórmula de les obres de servei? Doncs senzillament perquè la vocació és passat un temps, tornar a treure edictes per cobrir la plaça d'una manera ja definitiva a través del procediment habitual. Per tant, mentrestant per cobrir aquesta eventualitat, durant aquest temps doncs si podem trobar professionals que vulguin cobrir temporalment aquest lloc, doncs seran benvinguts perquè ens fan falta i perquè a més a més els projectes que té per endavant el departament d'estadística així ho requereixen i encara ho requeriran més si com espero, aquesta Cambra aprova properament el Pla d'estadística 2017-2020 que és ambiciós i requereix de professionals d'aquest perfil.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. Ferran Costa teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa.

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Cinca per les seves explicacions. Explicacions que em satisfan parcialment, també li he de dir.

D'entrada, estem veient que la política que vostè està portant a terme o que en aquest cas a l'hora de reclutar personal per al departament d'estadística, l'únic que està fent és fomentar la rotació, la qual cosa estem fomentant la inestabilitat. Vostès mateixos en aquesta nota que van enviar a la cap del

departament d'estadística de la Universitat de Barcelona, i que aquesta persona suposo que la devia desplegar a totes les persones que creia que podien ser de perfil que quadraven amb la proposta.

Vostès ja m'entenen clarament que hi ha uns projectes concrets, específics que tenen una data de caducitat, que amb la qual cosa semblaria ser de manera lògica que es podrien aplicar a aquest perfil de persones que vostè està mostrant i explicant, aquests contractes de servei i obra i que acabessin doncs perquè vénen a fer una acció molt específica, però vostès mateixos en aquesta nota estan explicant que hi ha uns processos contundents de llarga durada i que perduraran en el temps. I no s'estan fent els esforços, no s'estan des del nostre punt de vista, fent els esforços pertinents per arribar a emplenar aquestes places de manera correcta.

No ens ha parlat de quantes places en concret tenen previst per aquest exercici, això ha estat la motivació de la pregunta, però a nosaltres ens sobta molt que cada vegada estem farcint l'Administració i les nostres institucions de perfils més enllà de les nostres fronteres. I això nosaltres denota certa voluntat política, això denota cert posicionament polític. I això nosaltres ens fa pensar que vostès no creuen amb la gent del país, que no creuen amb els nostres estudiants, que no creuen amb els nostres joves. Vostès ho prediquen a tort i a dret i fan les manifestacions oportunes però els seus actes, els fets demostren que no hi creuen perquè no segueixen i no realment fan tots els esforços possibles per nodrir aquestes places de professionals andorrans. I això a nosaltres ens sap greu i ens preocupa molt perquè ens preocupa el futur dels nostres joves. No és casualitat, nosaltres des del Grup Parlamentari Liberal que hem defensat gairebé fil per randa totes les polítiques educatives que endega el Sr. Eric Jover. Per què? Perquè creiem en l'educació i creiem en el futur del nostre país. Nosaltres ho fem i ho demostrem en les accions aquí en aquesta Cambra. Però vostès diuen una cosa i en fan una altra, i això ens sap molt greu. De fet, citaré literalment un article d'opinió que deia: "Cal fer-se doncs una pregunta. D'aquell on treballaran els andorrans que avui estan a la universitat o a l'escola primària quan s'incorporin al mercat labora? Aquesta hauria de ser l'obsessió de tots els polítics del nostre país. Un país que no dóna oportunitats als seus joves és un país condemnat al fracàs". Això no ho dic jo, això ho diu el secretari general de la seva formació. Vostès estan condemnant el país al fracàs perquè no estan fent els esforços adients de donar oportunitats als joves del nostre país. I això a nosaltres ens preocupa enormement. Nosaltres no veiem que sigui de rebut anant donant places a tort i a dret perquè òbviament

avui ens ocupa el departament d'estadística de l'Administració general però és que portem un reguitzell de canvis legislatius per donar cabuda a gent de fora que no té precedents en la història del nostre país.

L'altre dia estàvem discutint aquí la composició del consell d'administració i la direcció de l'INAF per exemple. També anem-los a buscar a fora perquè el nivell d'expertesa és molt sofisticat. Perdoni'm, deixi'm dir-li, el nivell d'expertesa per trobar estadístics matemàtics programadors economistes i altres especialitats, no estem parlant de directors generals de la NASA. No! Estem parlant de carreres que estan fent els nostres estudiants avui en dia. Hi ha molts llicenciats andorrans que tenen aquestes titulacions. Per tant, jo els hi demanaria que fessin l'esforç pertinent per intentar emplenar aquestes places amb professionals del nostre país, que hi són, i que de ben segur voldrien optar-hi. La qual cosa caldria analitzar fil per randa aquesta plaça que van vostès oferir l'any passat. Quin perfil exactament estaven buscant. En el sentit d'aquesta pregunta...bé aquestes serien els plantejaments que nosaltres ens fan preocupar quan veiem actuacions del Govern des d'aquest punt de vista.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, les explicacions que ha donat el ministre, ha contestat parcialment a les meves preguntes però tampoc em satisfan, i per això doncs giraré una mica l'argumentació que crec que ha de regir una mica el plantejament que ha de fer Govern.

L'estadística pública és un pilar fonamental per tenir els elements de control i comandament adequats per planificar polítiques públiques i avaluar-ne la seva efectivitat. Sense una estadística fiable, completa i pública, és impossible que, tant els que tenen la responsabilitat de governar, com els que tenim la responsabilitat de controlar l'acció de Govern, com els ciutadans en general, puguin tenir una imatge creïble i verificable de l'acció de Govern. És a més un instrument indispensable tant de cara als avaluadors externs com les empreses de ràting, que repeteixen des de fa anys les mancances de l'estadística actual, com per a qualsevol que vulgui invertir a Andorra. És per això que vam votar amb confiança la Llei 2/2013 que posava les bases a normalitzar i posar

l'activitat estadística pública a un nivell homologable al de qualsevol altre estat. El retràs en el desplegament, i en particular en l'aprovació d'un pla estadístic ja l'hem denunciat diverses vegades. Ara veiem que per posar els mitjans humans al departament s'empra un procediment força curiós.

És un procediment precari : les contractacions per obra i servei, sense garantia de continuïtat ni d'estabilitat, ni cap mena de control de com s'ha fet.

És un procediment subjectiu : No es defineixen perfils professionals, ni d'estudis mínims, ni d'experiència, ni de referències.

És un procediment entenen que irregular: No hi ha concursos interns ni externs. No es garanteix una igualtat de condicions en la contractació.

És un procediment discriminatori: s'envia a professionals estrangers, no es fa confiança als professionals del país, tal com comentava el Sr. Costa fa poc.

No creiem que aquesta sigui la manera, ja no parlem de la millor, sinó la manera de fer créixer un departament estratègic com el d'estadística perquè esdevingui realment el que necessita el país i complir el que ens marca la llei. L'edifici de l'estadística pública s'ha de construir amb fonaments sòlids, arrelats al país, amb continuïtat en el temps, perquè tot no trontolli al mínim canvi. No pot dependre ni del Govern del moment, ni del director del moment. Són els principis de la funció pública, de l'Administració que permeten la continuïtat dels serveis i la seva perennitat, més enllà de les voluntats individuals dels qui els toca gestionar-los de manera temporal.

Per això, torno a dir que les explicacions que ens ha donat el Sr. ministre no m'acaben de satisfer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Els hi agraeixo els seus comentaris perquè bàsicament com que coincideixen, faciliten la resposta. En tot cas, el Sr. Costa deia que li sabia greu els plantejaments que feia Govern, a mi el que em sap greu és aquesta dinàmica simplista, fàcil de treure com a conclusió que el Govern d'Andorra afavoreix la contractació de persones de fora en detriment de les persones d'Andorra, doncs senzillament en base a aquest exemple. Especialment

en aquest exemple perquè com li deia perquè és després d'haver fet, de fet li he dit dos edictes públics, abans lògicament i com és preceptiu també va haver-hi l'edecte, el concurs intern oferint places del departament d'estadística a tots els empleats de la pròpia Administració. En aquest cas no n'hi va haver cap que va postular i amb posterioritat com li deia, els dos edictes públics adreçats en primera instància a persones del país, de nacionalitat andorrana, donant la cabuda a residents al país de nacionalitat espanyola, francesa o portuguesa com sap també preceptiu pels acords que té signat Andorra i en darrera instància obrint més aquest ventall a la vista que cap de les dues propostes inicials havia reeixit.

D'altra banda, el fet d'intentar cobrir aquestes places momentàniament amb professionals si és que no n'hi ha a Andorra que puguin venir de fora, no és excloent, li deia abans de la mateixa manera que s'ha fet avinent aquesta demanda o aquesta necessitat a la Universitat de Barcelona, doncs també s'ha fet a la Universitat d'Andorra o en el propi Servei d'Ocupació, i per tant els canals que ofereix Andorra estan també dins de l'àmbit d'actuació que utilitza el departament d'estadística. Tant de bo ho puguem cobrir amb persones ja residents al país, tant de bo això sigui una sortida professional per estudiants que han acabat els seus estudis en aquestes especialitats, tan banals com les que dibuixen vostès però en tot cas, formacions superiors, matemàtics com dèiem abans, econometristes com dèiem abans, però en tot cas, persones que sense dubte n'hi deu haver del país però que ja deuen tenir lloc de feina o que senzillament no estan interessats per venir a treballar a l'Administració pública. Hem d'anar treballant en aquesta línia per cobrir amb gent del país. Però en aquest sentit, ja li puc anunciar durant l'any 2017 es tornaran a treure aquests edictes per intentar cobrir les dues vacants que fa un moment li explicava que ja preveu el propi pressupost i que no es van poder cobrir amb edictes del 2016. Ara entretant, no podem parar la maquinària i hem d'intentar dotar-nos dels mitjans necessaris.

Per tant, creença amb els nostres joves? Tota! Creença amb els professionals del país? Tota! Però, evidentment, mecanismes per obligar a ningú a deixar la seva feina perquè vingui a treballar a Govern no els tenim; tenim les capacitats econòmiques també que tenim per fer les ofertes econòmiques que podem fer dins del marc de la graella de la pròpia Administració pública. Alguns d'aquests professionals molt reclamats en l'àmbit privat doncs, són molt més ben pagats que no pas el que els pot pagar l'Administració pública i, per tant, opten per aquestes altres possibilitats professionals.

Al final és una mica la llei del mercat i tant de bo doncs totes aquestes persones que han fet aquests estudis puguin anar trobant llocs ja sigui al privat o al públic, però insisteixo, el que no podem fer és parar la maquinària.

Com era també molt previsible acaben fent extensió de tota aquesta reflexió cap a aquest llarg reguitzell de modificacions legislatives, segons ens ha explicat Sr. Costa, per afavorir la contractació de persones foranes; suposo que el llarg reguitzell és la Llei de l'INAF, penso que aquí estarem d'acord vostè i jo en què sí que és una llei i uns llocs en concret molt específics i de molta especificitat -segurament no cal ser un enginyer de la NASA, és més, un enginyer de la NASA segurament no ens faria res a l'INAF-, el que sí que ens cal és gent que conegui bé les finances internacionals, si pot ser que tingui coneixements, que tingui portes obertes a organismes internacionals i que, per tant, ens pugui aportar aquesta experiència, la destil·li cap a baix als propis empleats de l'INAF i a la llarga puguem cobrir qualsevol de les necessitats des del propi país. És una realitat negar la petitesa del nostre país i les incompatibilitats als professionals que podrien acollir aquests llocs de treball per la pròpia petitesa del país és una evidència i, per tant, recórrer sempre al cas de l'INAF em sembla que no és encertat perquè no obeeix a la mateixa realitat, la realitat del Departament d'estadística es pot cobrir momentàniament doncs ara mentre no fem un altre edicte i, per contra, quan parlem de l'INAF estem parlant d'una qüestió molt diferent i a més, a més estem parlant de llocs molt concrets: la Direcció General i el Consell d'Administració, el Consell d'Administració ni tant sols és un lloc de treball en el sentit amb el que ara ens expressem i crec que tots convindrem que en un lloc del Consell d'Administració de l'INAF no hi aniran estudiants recents acabats la carrera, seria una imprudència...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Per tant, li reitero la nostra absoluta voluntat de seguir creant llocs de treball i promocionant llocs de treball des de l'Administració cada cop més qualificats i amb absoluta preferència per la gent del país, però també ja li avanço que el que no farem és endarrerir les necessitats del país senzillament doncs perquè no podem cobrir aquests llocs des de casa, i si no els podem cobrir des de casa els anirem a buscar, en benefici de l'Administració del país, allà on calgui

perquè a la llarga, des d'haver-los cobert des d'allà on calgui, els puguem acabar cobrint des de casa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Cinca. Lamento que la conclusió de la meva intervenció per vostè l'adjectivi com a simplista i d'allò més fàcil... perquè és clar, ens ocupa un cas concret que és el cas del Departament d'Estadística però, deixi'm anomenar, més enllà del Consell d'Administració de la direcció de l'INAF podem afegir molts altres casos reals, concrets i que ja hem vist que haurien de ser places ocupades per ciutadans andorrans i que no és el cas. Per tant, de simplista i d'allò més fàcil pensi en els casos del Gabinet Jurídic del Govern, de l'Agència Tributària, del Gabinet del Cap de Govern, de la Societat d'Andorra Turisme, de la direcció del SAAS... Posicions estratègiques i claus del nostre país! Vostè a això li diu simplista i d'allò més fàcil, doncs, em sap greu... em sap molt de greu que no pugui tenir una mica una obertura de mires i contemplar quina és la realitat on vostès ens han arribat a portar, que és aquesta la que, segons vostè, és simplista i d'allò més fàcil! Però la realitat és innegable i és la que avui ens ocupa.

Dit això, entenc les seves argumentacions. Insisteixo, nosaltres veiem una manca de voluntat política de treballar i de donar oportunitats als joves del nostre país, o com a mínim, aquests missatges, aquests fets innegables constatables són des encoratjadors de totes, totes per als nostres joves i ciutadans del país, que veuen que les úniques opcions seran agafar i marxar del nostre país en un futur si no hi treballem d'una altra manera...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Faig la pregunta de seguida i, de fet, estava en l'enunciat inicial de la meua pregunta i em sembla que això no s'ha contestat, ara per ara, i és que seria interessant poder conèixer quantes places, -perquè parlàvem d'aquests dos edictes-, però, quantes places estan previstes en aquest Departament d'Estadística de reclutar durant l'any 2017?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

(Hi ha un silenci)

Sí, si vol contestar si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, sí, pensava que li anava a donar la paraula al Sr. Naudi.

Miri, obertura de mires. Jo crec que precisament el que vostès estan demostrant amb aquestes intervencions és poca obertura de mires. Aquesta idea de dir, fent una frase recurrent, eh?: "*Andorra pels andorrans i que no vingui ningú més*"... em sembla doncs, insisteixo, molt curta de mires en tot cas i una visió que segurament ens va empobrint dia rere dia.

Vostè ens ha posat alguns exemples i efectivament coincideixo amb vostè: són llocs estratègics, però llocs estratègics que precisament per aquesta estratègia, per aquest lloc tan significatiu que representen, per sobre de tot -més enllà de les nacionalitats- els hem d'intentar dotar de persones que ens puguin fer avançar com a país, que ens puguin enriquir com a Administració pública, que puguin aportar valor afegit als departaments pels quals presten el seu servei, i no en tinc cap dubte que en tots els casos que vostè ha anat dient, el SAAS -aquí m'hi estendré poc perquè el SAAS, vostè si mira l'històric doncs, veurà que molt lògic també per la pròpia naturalesa del lloc de treball, de manera molt recurrent en els últims vint anys, ha estat ocupat per persones que han vingut de fora-, és absolutament natural, no és cap descrèdit pels professionals del país, no és cap descrèdit pels professionals de la salut del país, és un lloc d'unes característiques que normalment no trobaràs en una comunitat tan petita com la nostra, i si de tant en tant s'han trobat doncs també han tingut l'oportunitat d'ocupar-los.

L'Agència Tributària... Miri, està explicat per activa i per passiva. Vostè no hi era i, per tant, no em sap gens greu tornar-ho a explicar: l'Agència Tributària està dirigida per algú del país, els seus funcionaris són gent del país, bàsicament l'Agència Tributària es va crear a través de l'absorció del Departament de Duanes i de l'absorció del Departament de Tributs, tots ells formats per gent del país, però aquest departament tenia d'afrontar un repte cabdal per primera vegada en aquest país i es posava en funcionament un nou Marc Fiscal pel país que requeria doncs, una experiència, uns coneixements

de com posar en marxa aquest sistema fiscal i vam tenir la sort de trobar a una persona que havia fet explícitament això, posar en marxa una agència tributària i amb una llarguíssima experiència com a inspector d'hisenda...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Té un contracte definit en el temps amb aquest objectiu: ajudar-nos a posar en marxa l'Agència i formar-nos a la gent de dins de casa, això és el que ha estat fent i, per tant, li estic enormement agraït i penso que tots podem estar satisfets de la feina que ha fet.

Així podríem anar dient -per no allargar-me, Sr. síndic- amb els diferents casos que ha donat.

Precisament, al ser llocs estratègics fa que faci més difícil trobar professionals del país i quan hi són, doncs evidentment, tindran la seva prioritat. Però, en tot cas, no és això el que ens farà un país amb obertura de mires. El que ens farà un país amb obertura de mires és que tinguem la capacitat de rebre gent amb capacitat i que ens pugui aportar, insisteixo, valor afegit al país i que alhora nosaltres tinguem capacitat d'exportar també estudiants i tinguem la capacitat d'exportar professionals fora del país. Per cert, aquesta és una de les vocacions de l'Acord d'associació al qual vostès no donen suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec una vegada més doncs, Govern és víctima de la seva precipitació. El Sr. ministre ens parlava de què vam treure dos edictes la primavera passada, al mes de març i al mes de maig. Bé, recordaré simplement que la Llei de l'estadística aviat farà tres anys, ara a principis d'any farà tres anys que es va votar i ara corre, cada vegada més, a establir el Pla d'estadística. Entenem que aquest pla que ara el tenim a tràmit és feixuc, realment requerirà molta feina, però la responsabilitat de tot Govern és de preveure i anticipar-se i, per tant, teníeu tres anys per preveure que aquí hi hauria moltes places a cobrir i determinats perfils professionals, no?

Ho torno a dir, això denota una certa precipitació. Ha parlat que van contactar amb la Universitat d'Andorra, no fa massa el rector ens explicava que volia tenir necessitat de créixer, de poder donar sortida a diferents especialitats i jo crec que en aquests tres anys s'hagués pogut planificar amb l'acord amb la Universitat d'Andorra doncs, una preparació...

(El Sr. síndic general ha deixat la sala)

La Sra. subsíndica general:

Hauríeu de fer la seva repregunta, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, vaig acabant Sra. subsíndica.

Doncs, això no s'ha fet i ho lamento. En tot cas, després ja incidiré més en la qüestió de l'andorranitat.

En tot cas, la meua repregunta seria: com es pensa procedir en el procés de selecció final i qui decidirà la contractació d'aquests perfils?

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Sr. ministre, si vol respondre.

El Sr. Jordi Cinca:

En relació a la pregunta en concret que fa, doncs es procedirà com es procedeix sempre, a través del Departament de funció pública, es fan els exàmens pertinents que ells defineixen, ells són els que avaluen i, a partir d'aquí, es trien les persones més qualificades. I insisteixo, la vocació final per cobrir les dues vacants que estan definides en el pressupost -i això em permetrà contestar perquè el Sr. Costa m'ha fet una pregunta que no he acabat contestant-, el pressupost preveu la cobertura de dues vacants que avui en dia tenim al pressupost i es faran per edicte públic normal i corrent i, per tant, no hi ha cap procediment especialment previst per aquesta cobertura més enllà del que ja preveu la pròpia Llei.

És veritat que i en aquest cas si m'ho permet Sra. subsíndica, en relació al pressupost del 2017, no únicament es preveu la cobertura d'aquestes dues vacants, es preveu un moviment significatiu al Departament d'estadística i és fins ara un gruix important, un nombre significatiu de les persones que presten els seus serveis al Departament d'estadística ho fan a través de l'Institut d'Estudis Andorrans, és el gruix dels enquestadors: el Departament d'estadística té un nombre significatiu

de tècnics, algun administratiu que fan les feines doncs, centrals del Departament d'estadística però que es complementa...

La Sra. subsíndica general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sra. subsíndica.

...es complementen a través de les dades que nodreixen els enquestadors. Aquests enquestadors històricament s'han cobert des de l'Institut d'Estudis Andorrans. És veritat que el pressupost del 2017 introdueix una variant significativa en aquest sentit i és que els pugui contractar directament el Departament d'estadística. Per això, en el pressupost el que veuran és un desplaçament des del capítol II cap el capítol I de manera que les persones que es pagaven des del capítol II perquè es pagaven a l'institut que alhora és qui pagava a aquestes persones, doncs passaran a ser pagades directament des del Departament d'estadística; aquest és l'únic canvi significatiu.

Però amb això no estem incrementant el nombre de persones, insisteixo són els enquestadors que ja es pagaven des de l'Institut d'Estudis Andorrans.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sra. subsíndica.

Gràcies Sr. Cinca.

Deixi'm aclarir només alguns aspectes. En cap moment ha sortit de la meua boca la frase "Andorra pels andorrans", aquesta ha sigut la seva interpretació *sui generis*, si em permet, de les meves explicacions que de moment no han dit això. Ara, deixi'm dir-li que a aquesta conclusió que vostè arriba, la "d'Andorra pels andorrans", sí que és ben simplista perquè llavors per la mateixa regla de tres canviem la legislació i a fora trobarem, segurament, molts millors consellers, molts millors ministres i, segurament, molt millor cap de Govern. Per tant, a mi no em val... no em val aquesta argumentació, no em val Sr. Cinca.

També parlava, intentava justificar alguna de les places, m'havia deixat jo en el meu reguitzell també les direccions dels cossos especials, una altra més a

afegir, que també està oberta als no andorrans, una altra més, i vostè parlava per exemple del cas específic del repte cabdal de l'Agència Tributària, doncs, el Sr. cap de Govern va dir literalment que això va ser un gol que vostè li havia clavat, literalment... I d'això hi ha testimonis que ho poden testimoniar la qual cosa no sé fins a quin punt, tant col·legiats que estan sempre, en aquest cas també ho estaven perquè això ho va dir el Sr. cap de Govern.

Ha acabat dient una cosa que no sé si era ja al final de la intervenció i potser ja s'ha despistat o a mi m'ha preocupat moltíssim, o l'he entès malament, o vostè ha tingut un *lapsus linguae* i el subconscient li ha patinat directament... En cap moment, en cap moment des del Grup Parlamentari Liberal hem dit que no estem d'acord amb un acord d'associació...

La Sra. subsíndica general:

Sr. Costa, hauríeu de fer la seva repregunta.

El Sr. Ferran Costa:

Faré la repregunta Sra. subsíndica.

El que no estem gens d'acord, i ho manifestarem amb tota la vehemència que faci falta, és la manera que s'està portant i com s'està negociant i això ho repetirem les vegades que faci falta.

I vostè ha acabat dient una cosa que a mi em preocupa enormement: que va dient que vostè el que vol és exportar el talent... Perdoni, això gairebé és aberrant! El que qualsevol país seriós vol és conservar el talent, generar talent i importar el talent si volem ser alguna cosa en el futur; vostè es queda tan tranquil que vol l'acord d'associació per exportar el talent!... A mi això em preocupa, i aquesta és la meva pregunta: vostè realment vol exportar el talent del país?

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

No tornaré a utilitzar el qualificatiu de simplista perquè no se m'enfadi, però el convido a què aquest vespre repassi la seva intervenció, aquesta darrera, i vostè mateix tregui les qualificacions que cregui pertinents.

Potser m'he excedit dient el "d'Andorra pels andorrans", però fixi's bé que vostè acaba d'atribuir-

me una voluntat manifesta de barrar el pas als joves andorrans per ocupar els llocs de l'Administració quan tampoc m'ho ha sentit dir mai. Per tant, entenc que això deu ser part d'aquesta esgrima parlamentària que tant els agrada. Per tant, no crec que sigui aquesta qüestió darrera de les seves frases i darrera de les meves doncs, jo crec que tothom entén el que estem dient i, per tant, no cal ser tant primmirat.

Exportar el talent? Que de fet és la pregunta que vostè em fa després de tot el que ens ha dit... Doncs sí, escolti! Per una senzilla raó: perquè Andorra té la dimensió que té i, per tant, si no tenim la predisposició a exportar talent i obrir les portes als nostres joves arreu, i especialment a l'entorn que ens és més natural que és Europa, el que passarà o la conseqüència immediata és que estem limitant també les seves possibilitats d'abraçar un ventall més ampli d'estudis. És una evidència -deixi'm que li posi un exemple segurament suficientment entenedor-, que difícilment un enginyer nuclear -per dir alguna cosa- andorrà, podrà desenvolupar la seva formació a Andorra doncs, perquè difícilment podem tenir instal·lacions en aquest àmbit, ni tindrem segurament empreses que es desenvolupin en aquest àmbit i si aquesta persona té aquesta vocació el que no pot ser és que el seu passaport sigui una limitació. Per tant, aquesta persona que, sense dubte, si arriba a tenir aquesta titulació voldrà dir que és talentosa el que ens ha de convenir és que pugui anar a estudiar i a treballar allà on vulgui i allà on el puguin reclamar.

Per tant, en aquest sentit és com s'ha d'entendre l'exportació de treball.

De la mateixa manera que evidentment...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...hem d'enriquir el país amb totes aquelles necessitats que tenim amb el màxim de personal propi del país que s'hagi desenvolupat aquí, que conegui la nostra idiosincràsia, que conegui el nostre país, que estimi el nostre país perquè s'hi ha criat i, per tant, tant de bo també puguem anar amb el temps tenint gent que possiblement haurà agafat experiència fora del país, que després vulgui tornar i vulgui dedicar part d'aquesta experiència i del seu temps a fer créixer el nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, jo escoltant avui la pregunta... tant la pregunta com les respostes, em fa pensar en un debat que vam tenir en aquesta mateixa sala fa uns dos anys. Em referia a la reforma del Pla de pensions de la funció pública en la qual vostè va canviar les condicions dels funcionaris, vostès senyors de DA i ho va canviar en diverses coses: ara ja no existeixen funcionaris només tenim agents de l'Administració - en el sentit que hi ha la figura del funcionari més estable i més protegida desapareix-; les condicions de jubilació que tenien en aquell moment els funcionaris vostès també les van canviar d'unes maneres que van ser ben poc adequades. Jo aquell dia els vaig dir: "Això ho pagarem car!", la desvalorització de la figura del funcionari, el descredit, el desprestigi i penso que el temps ens ha donat la raó i malauradament ja ens estem començant a trobar amb aquest problema.

El Sr. Ferran Costa li ha evocat alguns casos que ens han portat a fer venir gent de fora i en algun d'aquests casos jo puc entendre...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic. Acabo, però crec que és important per plantejar la resta.

És a dir, en alguns casos ho entenc però, en aquest cas, no puc entendre que no tinguem andorrans que tinguin aquestes qualificacions que vostè demana.

Per tant, què és el que acabo pensant? Que probablement les condicions que vostès els hi estan oferint doncs, no interessin: perquè no es paga prou, perquè són contractes precaris, tenim eventuals que fa més de deu anys que estan amb aquestes condicions i, per tant, francament jo penso que aquest és el problema. Per tant, això ens ha portat a això: feines de responsabilitat ens les fan els de fora... Tenim sort que hi ha crisi i encara més al país veí...

El Sr. síndic general:

Sra. consellera posi la pregunta si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, Sr. síndic.

...i penso que això ens permet tenir aquestes persones. I per tant, jo m'agradaria que el Sr. ministre ens expliqui si ell no pensa que la situació que estem vivint ara no és una conseqüència directa dels efectes de la modificació de la Llei de la funció pública, del pla de pensions que es va votar aquí mateix fa uns dos anys?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

És un plaer de contestar a la consellera, tot i que, no veig estadística per enlloc. Però en tot cas, miri, no, no hiveig cap relació.

I deixi'm que li expliqui el perquè no hi veig cap relació. Potser d'aquí 10 any li hauré de donar la raó. No dic pas que no sigui el cas. Però vostè igual que jo sabem que els efectes d'una llei difícilment els trobarem d'una manera tant immediata com vostè li vol atribuir en aquest cas.

Deixi'm que li faci una primera correcció. No desapareixen els funcionaris. Continua havent-hi bastants llocs que han de ser coberts per funcionaris, ho diu la pròpia llei. Per exemple tots els cossos especials, per exemple totes les inspeccions, molts llocs han de ser coberts per funcionaris. Altres han de ser coberts per agents de l'Administració com diu vostè, que vol dir tenir un contracte indefinit.

I diu, clar, vostès no els estan pagant prou. Doncs, miri, tenim la graella que fa anys va quedar instaurada, i no crec que això hagi canviat gens ni mica, i si veiem l'evolució dels salaris en el conjunt del mercat laboral andorrà, doncs, veurem que no hi ha un desfasament a la baixa per part de l'Administració pública en relació als salaris. Per tant, tampoc penso que sigui aquesta la raó.

I finalment, vostè es recolzava en alguns dels exemples que ens havia posat el Sr. Costa. Doncs, miri, tots aquests exemples són anteriors a la llei de la modificació de la llei de les pensions o pràcticament tots. I per tant, dubto que això tingui res a veure.

Els llocs a què feia referència...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... són llocs estratègics, res tenen a veure amb el procés convencional de dotar l'Administració, hi ha llocs per l'Administració que continuen tenint una gran demanda on s'han de fer concursos molt amplis, i altres, que normalment estan associats al nivell d'especialització que costa de cobrir.

I finalment, darrera qüestió, jo no he dit mai que no hi hagi andorrans amb aquesta titulació, jo el que li dic és que s'han tret edictes públics i persones amb aquesta titulació que hi hagin volgut concórrer no n'hi ha.

Convindrà amb mi que si aquestes persones hi fossin i no tinguessin feina, hi haurien concorregut. Senzillament estem parlant d'alguns casos matemàtics, insisteixo, econometristes, especialistes en estadística que, sortosament, avui en dia, hi ha una amplíssima demanda en el mercat, igual que els físics, igual que algun tipus d'enginyeria.

Bé, és una realitat del mercat laboral, i segurament això també...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'acabar, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... és una referència pels joves andorrans que han de decidir cap on es volen especialitzar. Doncs, segurament aquí, el que acabaran descobrint és que hi ha una sèrie d'especialitats que tenen avui més sortida que altres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López i després Sr. Víctor Naudi

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. Cinca ha fet un comentari que no el podia deixar passar, tot i que no tenia previst intervenir en aquesta pregunta.

Només volia fer una petita relació amb la pregunta...

El Sr. síndic general:

Els hi demanaria que se centressin en l'objecte de la pregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, ho centro en l'objecte de la pregunta.

Però simplement que em sembla que finalment ha donat raó al que preguntava la companya Rosa Gili. És a dir que accepta que l'oferta no és prou competitiva perquè els andorrans que tenen els estudis informàtics i matemàtics, doncs, accedeixin a aquestes places. Per tant, penso que això ho han de fer mirar.

En tot cas, el motiu pel qual he demanat d'intervenir és perquè el Sr. ministre, el Sr. Cinca deia que aquests càrrecs que el Sr. Costa havia apuntat, doncs, que venien de fora ens aportaven un valor afegit i una obertura de mires important que no era possible trobar al país. I la veritat és que no m'hi puc estar. Jo vaig fer una pregunta en aquest sentit fa uns mesos en relació al cap de gabinet jurídic. Una persona vinguda del país valencià, i un perfecte desconexedor de les lleis del nostre país, ara estem veient alguns dels informes que aquesta persona està redactant i veiem que actua perfectament, doncs, actuant a la carta i al dictat que se li marca des del Govern, i per tant, entenem una mica aquesta justificació. Li volia demanar ja que ho ha afirmat tant taxativament, quina és aquesta aportació extraordinària, quin és aquest valor afegit i aquesta obertura de mires que pot aportar a l'actual cap de Gabinet jurídic i que no pugui fer cap dels advocats, perfectament preparats i coneixedors de les lleis, andorrans que avui en dia estan col·legiats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Em sembla que estem totalment fora de l'objecte de la pregunta. No sé si el Govern vol contestar...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, em sembla que estem fora de tot, però ja que el Sr. Pere López entra en això. A mi em sembla que no honora el Consell General el que està fent. I així li contestaré. Dir-li al cap del Gabinet Jurídic obertament que està sota el dictat del que marca el Govern, em sembla vostè, que aspira a ser cap de Govern, veurà que quan sigui cap de Govern això no pot fer-ho.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, em centraré més concretament a la qüestió.

Vull deixar clar que jo entenc que els llocs estratègics han de ser proveïts i defensats per persones de nacionalitat andorrana, com poden ser el director dels cossos especials, el director de l'INAF, ja ho hem parlat en altres debats, però després hi hauria un segon aspecte que, perfectament en el cas que ens ocupa avui, doncs, pel pla d'estadística, doncs, el podien haver assumit perfectament persones no andorranes, residents, coneixedores del país. Hi hauria un tercer cas de figura que serien aquests perfils que es van a buscar a l'exterior, que és el que estem parlant avui. I aquest plantejament, aquest tercer cas de figura, jo crec que presenta una altra anomalia en el sentit que, doncs, pel seu sistema de contractació, per obra i servei, doncs, això vol dir una certa precarietat i un organisme, doncs, com el Departament d'estadística que ha d'estar proveït, doncs, per una certa serietat, una certa estabilitat en el temps, és un organisme, doncs, que des de diferents estaments externs, com poden ser el GRECO o les agències de rating, i constantment o fins i tot el desplegament de l'Acord monetari, ens posen molta necessitat de disposar d'un organisme fidedigne, quasi bé independent, i per tant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la pregunta, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, acabo Sr. síndic.

Doncs, amb aquest tipus de contractacions, s'allunya molt d'aconseguir un organisme com el que faria falta.

Doncs, la meva repregunta aniria en el sentit de dir, primer perquè el Sr. ministre no ens ha contestat, ens ha parlat constantment, doncs, de dues vacants en el Departament d'estadística, però concretament no ens ha acabat dient quina és la totalitat de les persones que es van a buscar per poder treballar en aquest famós pla d'estadística?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Jo Sr. Naudi li he contestat el que m'han demanat, i és què preveu el pressupost del 2017? Preveu cobrir aquestes dues vacants. Quan tinguem aprovat el pla d'estadística i en funció de com s'acabi aprovant, tant de bo es pugui aprovar amb tota la dimensió que l'hem presentat. Doncs, llavors caldrà planificar. Quan vostè, entenc que encara no ha tingut ocasió, perquè és tot molt recent, però quan vostè analitzi el Projecte de Llei del pla d'estadística veurà que és d'implantació progressiva, per això és pla d'estadística 2017-2020. I sens dubte, de fet està quantificat en el pla d'estadística, ja ho veurà. Doncs, si es va acomplint tot allò que es preveu allà i s'aprova en aquesta Cambra tot allò que es preveu allà, doncs, s'haurà d'anar dotant progressivament de nous mitjans per l'any 2017. El pressupost el que preveu és cobrir aquestes dues vacants que li deia fa un moment.

I per tant, a banda d'aquell altre canvi que arran de la pregunta del Sr. Costa ja he respost de passar de contractar a través de capítol II a contractar a través de capítol I, tot el que són els enquestadors.

No hi ha cap més previsió en aquest sentit.

I deixi'm que li digui també arran de la seva reflexió prèvia a la pregunta, doncs, que comparteixo amb vostè la transcendència del Departament d'estadística. Tant és així, doncs, que vam impulsar que tinguéssim, doncs, una llei d'estadística que no la teníem, que aquesta llei d'estadística donés una cobertura i unes possibilitats al Departament d'estadística que fins aquell moment no les tenia.

També he de dir, no em vull atribuir aquí cap mèrit en especial. Ahir mateix vaig anar a explicar-ho a la Cambra de Comerç, aquest és un projecte que ambicionaven ja els governs del Sr. Pintat i del Sr. Bartumeu...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... si mal no recordo, casualment, les dues vegades al calendari electoral va fer que no pogués acabar de tramitar-se el projecte de llei. Penso que hem d'estar tots contents de tenir la llei del 2013, i ara de poder-la anar desplegant. I aquí em trobarà sempre amb la mateixa predisposició.

Estic totalment d'acord amb vostè, els organismes internacionals, les agències de ràting, però sobretot les pròpies empreses del país necessiten tenir un únic organisme que elabori, que tregui els indicadors del país, que els faci homogenis als que s'utilitzen arreu

del món, perquè això ens donarà credibilitat. I per tant, en aquest sentit penso que estem treballant, i aquestes contractacions.....

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Cinca hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López i Sr. Ferran Costa.

El Sr. Pere López:

Cap pregunta. En relació al comentari que ha fet el cap de Govern, que em sembla que és no contestar a la pregunta, com sempre buscar, jo no sé si un dia seré cap de Govern o no, ja que vostè ho ha citat, però en tot cas, el que no ficaré és algú al front del Gabinet jurídic que no conegui les lleis del nostre país. Que és el que ha fet vostè. I jo li demano i si el vol contestar perfectament i si no, no contesti, però no cal que faci valoracions de tipus personal. Quina és l'aportació que fa aquest senyor que ve del país valencià, i dir clarament que està fent o efectuant informes a la carta per compte del Govern, quina és la seva formació, el seu coneixement de les lleis que no pugui tenir cap advocat del país?

Aquesta és la pregunta, si em vol contestar, perfecte, i si no vol contestar, li demano, si us plau, que no faci valoracions que estan fora de la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Repeteixo que estem fora del subjecte de la pregunta.

No sé si el Govern vol contestar...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li contestaré amb tota tranquil·litat. Miri, vostè assisteix, no ha faltat ni una sola sessió del Consell General. Aquest debat el vam tenir, fins i tot li podria dir com el que liderava el seu partit anteriorment, i pot mirar les actes, vaig dir que hi havia una feina a reestructurar, vaig dir moltes coses. No m'allargaré més. Jo penso que fa una gran feina.

Escolti, Sr. Pere López, jo he de contestar a totes les preguntes, però a mi em sembla que he mirat i si alguna vegada no ho he fet, li demano perdó, de no faltar a la gent. Perquè és el debat que ha tingut el Sr. Ferran Costa, que ha tingut el Sr. Víctor Naudi, sense faltar a la gent. Hi ha hagut moments de tot, també en algun moment, Sr. Víctor Naudi. Però en línies generals, Sr. Ferran Costa, això ho veig clar que no mira de no faltar a la gent.

I vostè quan diu, i acabo... sí, sí Sr. Pere, ja sé que no li agrada la contesta... i quan diu obertament que el senyor director del Gabinet jurídic fa informes a la mida, em sembla que no està a l'alçada del càrrec que representa i és una acusació molt greu i no li deixo passar com vostè moltes vegades a vostè no em deixa passar moltes coses.

Jo ja li vaig explicar, em va fer preguntes en aquest sentit, i li contesto per deferència tot i que la pregunta està molt lluny del que ens ocupa avui que és el tema de l'estadística.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Agafant les paraules del cap de Govern, que quedi clar un gran respecte a totes i cadascuna de les persones d'aquesta sala, només faltaria, i que les afrontacions són merament des del posicionament polític, només faltaria, i aquesta és com a mínim l'actitud i el tarannà de les presentacions.

Confio que serà la darrera pregunta pel Sr. Cinca, i perquè m'ha de treure en l'entrellat que, òbviament, ell n'és molt millor coneixedor que no pas jo, intentant, doncs, creuant les diferents informacions a les quals he tingut accés, i tampoc no quedar-me clara la quantitat de persones d'aquest número d'enquestadors que passaran del capítol II que passen al capítol I. Jo sí que he sabut trobar aquesta partida 13000 en el capítol I, per 380.486,47 euros. No sé si és aquesta la partida i segurament no deu tenir la informació, ara tampoc no espero que la tingui aquí el Sr. Cinca aquesta informació, però a veure si em pot una mica fer entendre, entenc que això és una partida de personal per obra i servei del Departament d'estadística de 380.486,47 euros. Si fem una mica la regla de tres en aquesta nota famosa que es va lliurar des del Departament d'estadística, on ja s'especificava que les persones cobrarien 2.002,51 euros bruts en 13 pagues. Si fem una mica la regla de

tres, sortiria que hi ha aproximadament previstes unes 15 persones sota aquesta partida d'obra i servei. Bàsicament si el Sr. Cinca em pot posar una mica més de llum en tot aquest ball de xifres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja ha dit vostè, no tinc les xifres al cap. En tot cas, primera qüestió, les dues persones a les que ens hem referit recurrentment en el debat i que es pretenia contractar, el seu salari queda especificat en aquella nota i correspon estrictament a l'assignació que té aquesta plaça definida a la graella de Govern que són aquests 2.000 euros als que vostè feia referència.

D'aquí no se'n pot extreure que les altres persones a les que jo feia referència, perquè estem parlant, primer d'enquestadors. Els enquestadors sí que tenen un règim volgutament eventual la major part d'ells, perquè no durant tot l'any els necessites o en moments de l'any en necessites més, en funció de les enquestes que tens en funcionament en cada moment. Els salaris no són els d'aquests 2.000 i pocs euros als que feia vostè referència perquè aquest és un salari que dins de la graella fa referència als tècnics. Aquí en aquest cas els enquestadors tenen un nivell inferior, i per tant, no correspon a aquesta divisió a la que vostè feia al·lusió.

En concret sí que li puc dir, em puc estar equivocant d'algun miler d'euros, 2.000, 3.000 o 4.000 euros, però no crec que m'equivoqui de més. El pas de capítol II d'aquestes contractacions dels enquestadors de capítol II a capítol I, el que acaba generant un increment del capítol I d'aproximadament 330.000 euros. Aquesta és la xifra fruit d'aquesta decisió del que fins ara es contractava a través de l'Institut d'Estudis Andorrans passar-ho a gestionar des de directament el Departament d'estadística, 330.000 euros. I em disculparà si no afino amb absoluta exactitud.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet i després Sr. Miquel Aleix.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè ens ha estat explicant que evidentment el projecte del pla estadístic i el creixement dels Departament d'estadística és un projecte que va a més llarg termini. És a dir, es començaria ara amb aquestes contractacions i això va més cap al futur.

A ningú ens estranya la dificultat de formació continuada que hi ha en aquestes especialitats, sobretot i més des d'Andorra perquè la universitat tot i els grans esforços que fa en formar, no forma en aquestes especialitats.

El que a mi m'agradaria saber, és a dir, si el Govern s'ha plantejat d'alguna manera incentivar, perquè ens ha dit que hi ha una persona d'aquí que es va presentar dos vegades, no va complir, segurament algun dels requisits, uns els complia i d'altres no, no sé exactament quins són. Però si d'alguna manera s'està fent algun tipus de planificació d'intentar a què persones que ja són d'aquí i que estan treballant i que potser paral·lelament podrien accedir amb un complement de formació continuada i ajudar-los a què puguin accedir a aquesta formació continuada per després tenir accés a aquests llocs de treball. És a dir, fer-ho una mica al revés. És a dir, ajudem a formar a la gent i després que puguin anar allà. Tenint en compte que això és un projecte a llarg termini. Ho dic per intentar de donar una mica de perspectiva i una miqueta de possibilitats, ja no als joves sinó a d'altres persones que probablement tenen experiència i que ja estan treballant, però que el fet d'haver de sortir durant uns mesos per poder fer una formació continuada fora d'Andorra, doncs, no els hi resulta factible.

Aleshores, voldria saber si en algun moment donat el Govern planteja que podria ser útil formar als nostres possibles candidats?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Permeti'm, doncs, que senzillament reculli el seu comentari. Jo estic donant resposta a una qüestió

molt concreta i el Departament d'estadística que està sota la meua competència o sota el meu ministeri, crec que la seva reflexió molt interessant és d'un abast bastant més ampli i més propi que el conjunt de la funció pública, i possiblement tenir inventariats i identificats quins són els llocs que s'hauran de cobrir en el futur, quines mancances tenim. Ja li'n dic una altra també del meu propi ministeri, que és tot l'àmbit de relacions internacionals. Ho he dit en diverses intervencions. Cobrir tot el que ens està exigint avui en dia l'OCDE, el propi acord monetari, doncs, se'ns fa molt difícil. Tenim una mica les mateixes situacions amb les que em referia parlant d'estadística, cada vegada que traiem concursos. Poques vegades cobrim tot el que necessitem, doncs, per tant, no em sembla un mal plantejament, i en tot cas, penso que el Govern el que ha de fer és recollir-lo i veure fins a quin punt és implementable.

Pel que fa al Departament d'estadística, el que li puc dir és que hi ha plans de formació interns. Normalment aquests darrers anys han estat molt abocats a eines informàtiques. L'aparició de noves eines de tractament massiu de dades, doncs, requereix una formació continuada en aquestes mateixes eines i s'han fet formacions en aquest sentit. Però sempre amb les persones que ja estan avui en dia dins del Departament d'estadística, no extrapolant la gent de fora, que un dia pogué aspirar a treballar en el Departament d'estadística.

I en relació a la persona, doncs, que no ha superat les proves, les dos convocatòries públiques que hi han hagut, doncs, em perdonarà, però és que ni sé qui és, ni sé perquè no les ha superat. Vull dir que això és una qüestió que es porta amb els canals pertinents, que és dins de la funció pública, i evidentment, els resultats dels seus exàmens i demés no estan a l'abast ni del ministre ni hi han d'estar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Sí, a la comissió especial que té creada el Consell pel tema del sistema financer, el nostre propi assessor ens diu que hi ha organismes dels quals haurem de dotar i reforçar molt considerablement amb persones de molta alta qualificació i que segurament no estan en el mercat andorrà.

Jo ja comprenc que aquí es vulgui fer política i es vulgui fer una certa demagògia dient bé, que les places de l'Administració siguin preferentment pels

andorrans. També ho voldria jo però si aquestes places no estan al mercat, jo el que demano al Govern i encoratjo al Govern que busqui les persones les més competents allà on les trobi, que el nostre país necessita i que aquests organismes i aquests estaments estiguin gestionats per persones el més qualificades possible. I si en aquests moments no les tenim dins del nostre propi mercat nacional ni dins dels nostres nacionals, jo crec que nosaltres consellers generals no ens hauria de saber greu que de moment les ocupessin persones encara que fossin d'una nacionalitat forana mentre tinguin la competència perquè puguin donar a aquests organismes el reconeixement internacional que permeti que Andorra compleixi els convenis i els compromisos que ja internacionalment ha contret. I la meua pregunta seria aquesta: Sr. ministre vostè creu que amb un servei d'estadística més ben dotat podria complir el que a nivell de l'acord monetari i a nivell de l'OCDE se'ns demana per tenir la seriositat que el nostre país requereix a nivell internacional?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, com molt bé explica el Sr. Aleix a més ben dotat tinguem el Departament d'estadística més capacitat d'abordar estadístiques indicadors que avui en dia doncs no tenim la capacitat de fer, doncs més facilitat tindrem a l'hora d'anar a presentar el nostre país a qualsevol organisme internacional o a qualsevol fòrum internacional. De fet, quan analitzin el pla d'estadística veuran que hi ha algunes aspiracions que als ulls de segons quin país podrien semblar molt primàries, molt evidents i que Andorra fins ara no ha tingut la capacitat d'abordar. Per exemple, doncs tenir les taules input output de l'economia andorrana. Per exemple tenir un indicador de l'evolució del PIB trimestral. Per exemple tenir la balança de pagaments de l'economia andorrana. I com aquests els hi podria anar dient d'altres, que penso que tots considerem que serien eines, indicadors que ajudarien a entendre més bé com evoluciona la nostra economia, per tant, ens ajudarien també amb els que en tenim la responsabilitat, en aquest cas tant el Consell com el Govern de prendre les decisions en base a aquestes dades. Ajudarien a presentar el país a l'exterior, ajudarien aquí quan ens vénen organismes per exemple de ràting a avaluar, no ho hagin de fer a través de la seva elaboració de dades sinó que ja ho

podrien fer ja directament a través de la nostra i en aquest sentit s'ha de treballar. Per això per exemple en aquest sentit ja fa un parell d'anys es va signar un acord de col·laboració amb l'organisme d'estadística de la Unió Europea perquè puguem tenir també el seu suport a l'hora de formar la pròpia gent del departament i sobretot a l'hora de donar-nos metodologia per abordar algunes de les estadístiques que jo els hi feia referència ara fa un moment. Però també és veritat, tot això anirà aflorant a partir de què puguem anar implementant aquest pla d'estadística al que feia referència i també és veritat que per abordar aquest pla d'estadística el que calia era estructurar correctament el departament d'estadística, i penso que ara el tenim suficientment estructurat com per poder abordar amb garanties el que proposa el pla.

Gràcies síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem doncs a la següent pregunta, que és la pregunta número 3.

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 14 de desembre del 2016, relativa a les cobertures de les baixes mèdiques per donació d'òrgans.

Fou registrada amb el número 1698 i s'ha publicat en el Butlletí número 89/2016 del 14 de desembre.

Exposa la pregunta la Sra. Carine Montaner.

Teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que segons les dades facilitades pel Ministeri de Salut els darrers 5 anys hi han hagut 46 trasplantaments de ronyó, dels quals només 6 d'aquests han estat de donants vius.

Vist que l'acte altruista del donant viu suposa la millora substancial de la qualitat de vida del malalt i la reducció de les despeses sanitàries, pel que fa les diàlisis.

Vist que actualment la CASS ja cobreix el 100% de les despeses mèdiques causades per la donació d'un òrgan en el cas que el receptor sigui beneficiari d'aquesta.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern si té previst fer els canvis necessaris perquè els donants d'òrgans vius tinguin una cobertura per baixa de malaltia que els cobreixi el 100% del sou equivalent a la baixa de maternitat o paternitat? Té previst Govern crear una figura especial a la Llei de la CASS per reconèixer als donants d'òrgans vius una cobertura del 100% per baixa de malaltia i tractaments mèdics relacionats amb el fet de la donació un cop hagi finalitzat el període de recuperació? Quan té previst Govern entrar a tràmit un projecte de llei regulant la donació d'òrgans, cèl·lules i teixits de donants vius i cadàvers?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, contestaré a la pregunta que de fet, sembla que són quatre, he pogut determinar. Si tenim previst fer els canvis necessaris perquè els donants d'òrgans vius tinguin la cobertura per baixa de malaltia que cobreixi al 100%.

Doncs sí ho tenim previst estudiar i que els donants tinguin cobertura el 100% i entenc que el salari des del primer dia de baixa.

En la segona qüestió, si tenim previst fer les modificacions, evidentment farem les modificacions legislatives pertinents, les que faltin, ja sigui a la Llei de la CASS o on faci falta.

Pel que fa a la tercera pregunta. A la cobertura del 100% dels tractaments mèdics fora dels períodes de recuperació. Això ja quedaria resolt en el decret que va aprovar el Govern el passat 20 de juliol que cobreix les despeses dels donants o receptors al 100% i aquesta cobertura no se li va fixar limitació temporal. És a dir que aquest tema ja estaria resolt sempre i quant a posteriori es puguin correlacionar els problemes de salut amb la donació.

I referent a la data o quan estarà enllestit el projecte de llei de cèl·lules i teixits. Que s'hi està treballant i ja tenim un esborrany. Jo espero que estigui enllestit durant el 2017.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot voldria agrair al Sr. ministre per les seves respostes escrites a les meves preguntes escrites, és a dir van ser molt aclaridores.

I dit això, voldria explicar la importància de la donació d'òrgans en aquesta Cambra. Suposo que tots els meus companys són molt sensibles i bé ara faré la meva exposició.

El trasplantament consisteix en la substitució d'un òrgan o teixit deteriorat per un altre que funciona correctament. És un tractament que serveix per millorar les condicions i la qualitat de vida de determinats malalts i que per a d'altres constitueix l'única esperança de curar la seva malaltia i, per tant, de conservar la vida amb una qualitat acceptable.

Qui pot beneficiar-se d'un trasplantament?

Doncs tots el malalts amb insuficiència renal que són tributaris d'un tractament de diàlisi tres cops a la setmana per poder sobreviure. És a dir estem parlant d'un cost també per l'Estat de 50.000 euros l'any i per persona. Aquesta dada va ser facilitada per l'associació de donants d'òrgans.

Els malalts que pateixen determinades malalties incurables de cor, fetge o pulmó amb una esperança de vida curta; els malalts amb una diabetis no controlable que els pot conduir a la ceguesa i a la insuficiència renal; els malalts cecs per diferents causes; i també els malalts que requereixen la reposició d'algun tipus de teixit. Són moltes, doncs, les persones que es poden beneficiar d'un trasplantament.

Arrel de l'exposat, voldria subratllar la importància de regular la donació d'òrgans a nivell legislatiu i establir també Sr. ministre, vincles, convenis amb els països veïns de França i Espanya.

La donació és un acte altruista pel qual una persona, o la seva família, manifesta la voluntat que, a partir del moment de la seva mort, qualsevol part del seu cos que sigui apta per al trasplantament pugui ser utilitzada per ajudar a altres persones. A més del trasplantament procedent de donant cadàver, un malalt també pot rebre un òrgan o un teixit d'un donant viu. La immensa majoria dels trasplantaments són de donant cadàver, però en determinades circumstàncies es pot obtenir un òrgan (un ronyó, per exemple) o una part d'un òrgan (part del fetge), o una part de teixit, a partir d'un donant

viu, sempre que aquest fet no representi posar en perill la seva vida.

Jo li donaré Sr. ministre el que cal estudiar, i cal estudiar jo penso, perquè li donaré tres motius per tirar endavant aquesta iniciativa de la baixa al 100%: primer de tot, és un gest molt generós, un gest que salva vides, que dóna qualitat de vida als pacients i malalts; dos, deixar els mitjans financers a les famílies o amics que volen ajudar un ésser estimat, diguéssim. Avui en dia hi ha moltes famílies que no poden fer-ho perquè és clar no es poden permetre estar de baixa i no cobrar el 100% del seu sou, Sr. ministre. Això suposo que us ha arribat a través de l'Associació de donants d'òrgans; i tercer motiu, és també que això representa un estalvi per l'Estat, estem parlant de 50.000 euros en termes de diàlisi per any i per persona.

Doncs, jo crec que tothom aquí guanya i s'ha de plantejar seriosament i nosaltres el que volem, a nivell de Liberals d'Andorra, són fets i paraules és una cosa, estudiar és una cosa, però ja volem fets i volem accions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Montaner, compartim el seu plantejament. Som conscients que la donació d'un òrgan en vida és un acte altament altruista que contribueix a salvar vides o a millorar la qualitat de vida del receptor i cal remarcar que des del ministeri es treballa en la direcció d'aconseguir que aquest acte altruista, com hem dit, tingui un impacte en la vida del donant mínim. En aquest sentit cal estudiar conjuntament amb la CASS i valorar com es pot garantir l'absència de perjudici econòmic significatiu pel donant i fer els canvis legislatius necessaris.

Existeix un clar compromís per part del Govern envers els trasplantaments d'òrgans i de fet el ministeri ja ha fet diversos contactes amb l'ONT (Organització Nacional de Transplantaments) i l'OCATT (Organització Catalana de Transplantaments) i representants d'aquests estaments ens estan donant suport al nostre grup de treball que està treballant en el Projecte de llei d'òrgans, cèl·lules i teixits que, com li he dit, esperem tenir-ho enllestit durant el 2017.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Sí, seré molt breu.

Doncs, l'estudi ho farà i al 2017 doncs tindrem el text legislatiu, el projecte de llei que regula tota la donació d'òrgans i també tindrem potser la baixa al 100%... Està convençut de la baixa al 100% o no gaire?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, per part meua estic molt convençut però, bé, no sóc l'únic que ha de cedir evidentment, no?

Bé, jo crec que al 2017 podem donar compliment a tots els seus desitjos que també són els nostres desitjos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo suposo que aquesta llei també inclourà el registre de donants que és una de les reclamacions també de l'associació per conèixer exactament quins donants tenim al nostre país.

Però, a veure, parlem d'extracció d'òrgans amb persones en viu però també en donants cadàvers. En el cas de donant cadàver s'estableix o es planteja que en un moment donat certs òrgans, entenc que no tots, però certs òrgans les extraccions es puguin fer des d'aquí? Perquè sinó és un problema. Vull dir, moltes vegades perdem oportunitats perquè no podem fer les extraccions aquí. Aleshores, en un moment donat en determinats teixits, perquè entenc que probablement determinats òrgans, doncs, podria ser complicat però probablement amb d'altres segur que no.

Aleshores es podria plantejar aquesta possibilitat?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé miri, al mes de setembre ens vam desplaçar a Madrid al Ministeri de Sanitat i Consum, vam estar parlant amb el secretari general -perquè en aquells moments no hi havia ministre precisament i no vam tenir més remei que parlar amb el secretari- i li vam manifestar clarament la voluntat d'Andorra que si fos territori extractor d'òrgans i van estar molt satisfets i van acollir molt bé la iniciativa i bé, estem emplaçant iniciatives i contactes perquè evidentment s'ha de fer conveni, s'ha d'articular tot un mecanisme però sí que és veritat que els òrgans s'han de venir a extreure aquí dels cadàvers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

A nivell de la meua pregunta escrita, li demanava si s'havia triat en ferm la fórmula per fer viable justament l'extracció d'òrgans, i vostè em va contestar que estava impulsant un equip de treball perquè aniria millor l'estructura organitzativa per fer efectiva l'extracció d'òrgans.

Llavors, a mi m'agradaria saber si ja té l'equip constituït i com està el tema?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, des del SAAS s'està treballant en aquest aspecte.

Evidentment el més senzill és que es desplaci l'equip extractor aquí perquè té una habilitat que no tindrà la gent aquí, no tindran la competència ni els hàbits per adquirir aquesta destresa. Però, evidentment si hi

ha la possibilitat de què algun òrgan o alguns especialistes d'aquí es puguin formar per aquest motiu benvingut sigui. És evident que quan abans es tregui l'òrgan, de com es transporti i com s'implanti, la qualitat de tot el procés millora àmpliament.

Llavors, en aquest sentit sí que s'està treballant i evidentment la fórmula de primer ús serà que es desplacin aquestes unitats que ja vénen altament formades i molt especialitzades en aquest sentit. Però no treu que aquí hi pugui haver col·laboració dels nostres professionals en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, passàrem a la quarta pregunta presentada.

4- Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 14 de desembre del 2016, relativa al nomenament del ministre responsable de la funció pública.

Fou registrada amb el número 1700 i s'ha publicat en el Butlletí número 89/2016, del 14 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, entenc que podré re formular lleugerament la pregunta vist l'anunci que va fer ahir el cap de Govern.

En primer lloc voldria fer el que s'està convertint ja en una certa constatació i és que sembla que cada sessió de control acaba desencadenant alguna decisió important i que el ritme polític ve marcat doncs una mica per les sessions de control, i no em refereixo només al que ha passat en aquest darrer trimestre, -amb uns fets que no tinc, en cap cas, voluntat de recordar-, però que ha fet falta arribar a cada una de les sessions de control perquè aquests fets es desencadenessin sinó que també em refereixo a altres qüestions al llarg de la legislatura com l'Estació d'autobusos, -que recordarà el Sr. Torres perfectament-, l'obertura de l'expedient del SAAS, -que també tots podem recordar-, les actuacions en relació a les nombroses avaries d'Andorra Telecom, i d'altres. En tot cas, sembla que benvingudes siguin

les sessions de control i en tot cas estaria bé fer-ne alguna més.

En tot cas, tornant a la pregunta, és evident que una part de la pregunta ha deixat de tenir sentit un cop fet l'anunci ahir per part del cap de Govern; però l'altra part de la pregunta no només manté el sentit sinó que fins i tot diria que amplia més el sentit en relació amb la que vaig formular ahir abans de conèixer la decisió per part del cap de Govern perquè ahir, novament, es va fer una nova incorporació ministerial d'una persona que no és integrant de Demòcrates per Andorra, al nostre entendre, en tot cas no forma part del nucli dur de la formació i, a més, aquesta incorporació que no és l'única que ve de persones que no integren la formació. Ve darrera de contactes que s'han efectuat per part del cap de Govern, que s'han fet públics i notoris amb persones provinents de diferents partits polítics i en cap cas han sonat com a possibles candidats per una reforma tan important com la reforma de la funció pública ni els consellers que integren el grup parlamentari, ni els consellers que integren l'ala més dura, ni ministres integrants amb el Govern que hem vist aquests dies que també poden tenir potser altres dedicacions i, per tant, sembla Sr. Martí que vostè per les qüestions importants i per les reformes importants no confia en la gent de Demòcrates per Andorra.

I, sí que formularé el final de la darrera pregunta. No entenc, sincerament, algunes... pensava que era una qüestió prou important i que té les seves implicacions polítiques, -i m'hi referiré posteriorment-, unes implicacions polítiques realment greus i serioses. Ja sé que vostè algunes de les reformes promeses no se les pren molt seriosament i les va anunciant però no té en realitat la voluntat política de tirar-les endavant. I potser això els hi fa gràcia, però a mi no me'n fa cap ni una de gràcia.

En tot cas, el motiu de la pregunta és com és que en aquests darrers nomenaments de ministres i en la recerca que ha fet vostè per aquest nou ministre ja nomenat, doncs, s'ha estat fent amb persones que no integren el projecte polític de Demòcrates per Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que he de contestat la pregunta que s'ha formulat. Veig que no l'ha llegit en la seva totalitat. Això no ho tinc escrit. Tinc una contesta escrita.

Però deixi'm començar perquè vostè, el seu ego, l'ego a la seva persona no té límits. És a dir, vostè es pensa que cada vegada que fa una pregunta fa avançar la dinàmica del Govern. Doncs, hem de fer més sessions parlamentàries, potser.

Bé, a mi em sembla, doncs, contestant a la seva pregunta, que la primera part de la pregunta ja està contestada. I deia així, vostè no l'ha formulat, diu: quina previsió té pel nomenament del nou ministre? Jo li diria, gairebé, perquè és que la pregunta pensava que la retiraria, seriosament. Doncs, cap! Perquè no nomenaré un ministre, sinó que he nomenat una ministra. Fixi's bé! I crec que a més a més, ahir en la roda de premsa vaig explicar amb tot detall, per què ho he fet i la composició que en resulta ministerial.

I d'altra banda, Sr. Pere López, no acabo d'entendre que considera vostè com a persones alienes al projecte de Demòcrates per Andorra. Bé, potser m'ho explicarà a la rèplica, no?

Jo no sé si el Sr. Pere López considerarà, per exemple, la Sra. Eva Descarrega com aliena al projecte polític de Demòcrates per Andorra. Ha estat secretària d'Estat de Justícia i Interior amb el Sr. ministre Espot aquí present, l'últim any i mig. Però fixi's bé, és cert que no milita a DA, però em sembla que el seu pas pel Ministeri de Justícia i Interior denota un cert grau de compromís polític amb el projecte de Demòcrates per Andorra.

D'altra banda, sembla que el Sr. conseller em retregui buscar ministres i càrrecs polítics en persones que no formen part de Demòcrates per Andorra. És això, no, que em retreu?

Potser per a vostè això és estrany.

Entenc que el Sr. López el que ens està dient indirectament, -jo penso que deu anar per aquí, això,- indirectament amb la seva pregunta és que si ell fos cap de Govern només agafaria ministres que tinguessin el carnet del Partit Socialdemòcrata. No s'ho agafi malament, que no sé si tenim un bon dia vostè i jo avui.

A més, li faré una comparativa d'esquerres amb la més pura tradició estalinista-leninista, què és el que feien. Pensava sincerament que això, a demés pensava que ja feia dècades que ho havíem superat entre tots. Jo ho pensava. Veig que no ho ha superat tothom això.

Però en qualsevol cas nosaltres, o en tot cas jo, però jo penso que puc parlar per Demòcrates per Andorra, no som així. Nosaltres, contràriament al que li agrada tant dir a vostè, no som sectaris. I precisament busquem les millors persones disponibles per ocupar les carteres ministerials tinguin o no tinguin el carnet de militant de Demòcrates per Andorra. I a més no només ho hem fet ara, sinó que ho vam fer l'anterior legislatura.

Jo penso que és un actiu molt important de Demòcrates per Andorra. A vostè li sobta molt, però jo penso que és un actiu.

I em giro cap a Demòcrates per Andorra perquè si el que vol és fer borina a casa nostra, em sembla que ho tenim superat això fa dies, eh!

No es preocupi... suposo Sr. Ladislau Baró.

(Se sent riure)

No es preocupi pels integrants de Demòcrates per Andorra, perquè ells entenen perfectament que busquem persones vàlides, sigui quina sigui la seva procedència política anterior.

Tot i que a mi em sembla, i potser m'equivoco que li preocupa de veritat, Sr. López, és que es pugui sumar al projecte de DA persones que en algun moment havien militat o provenien del Partit Socialdemòcrata. Li preocupa potser que algunes persones que vostè considera, perquè qui som nosaltres per considerar que un vota una cosa o una altra. Vostè sí! Jo no!

El que demano als ministres és compromís sobre el projecte. Però a mi em sembla que a vostè li preocupa que algunes persones considera que les anem a buscar per fer una mica de borina i pot passar que persones, -no personalitzarem a ningú-, que persones que en algun moment havien militat en el Partit Socialdemòcrata es vegin avui dia més confortables amb l'ideari del Partit Demòcrata. Fixi's bé que vostès tenen un històric, que n'hi ha uns quants a la banca de d'alt, que se senten més còmodes anant sols o separats que en una època que anaven tots junts. Això és així. A vostè li estranya a mi no.

O potser el que li preocupa Sr. López, és que entre tots els noms que alguns s'han especulat aquests dies... va, fem-ho amable, perquè la pregunta em pensava que la retiraria, potser el que li preocupa és que no hi figuri el seu, no? I vull ser respectuós.

I vull continuar amb aquesta dinàmica si es creu amb el projecte de Demòcrates per Andorra, vostè haurà de fer molts esforços, ja ho veig, però si li preocupa que vostè no l'hagi cridat, doncs, escolti, miri, ara li donaré una novetat.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí, acabo i justament estava a la part final.

I la part final és, si he de fer una altra reestructuració del Govern, Sr. Pere López, pensaré amb vostè. Pensaré amb vostè!

Però també li diré, perquè després no em digui i em recordi que hagi fet una promesa avançada abans d'hora. Pensaré amb vostè però no li prometo res.

(Se sent riure)

Però en tot cas, acabo Sr. síndic, jo em pensava que retiraria la pregunta Sr. Pere López. Demòcrates per Andorra, vostè sap que la majoria dels que componen el Govern són militants de Demòcrates per Andorra, n'hi ha que no. Vostè sap que aquí mateix han fet política durant molts anys persones com el Sr. Ladislau Baró, el Sr. Jordi Cinca i jo mateix, podria citar altra gent. Jo he militat en diferents partits polítics, i jo penso que cadascú ha aportat molt al projecte. Vostès el critiquen i fan de feina a l'oposició, i acabo així Sr. síndic, de la mateixa manera que han sigut capaços, al tomb d'un projecte de sumar personalitats tan importants com el Sr. Jordi Cinca o el Ladislau Baró, ho pensaré, si vostè hi té cabuda, si vostè vol venir, evidentment.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Perd tant temps en fer judicis de valor en les respostes que finalment no contesta mai la pregunta. En tot cas, la suposada broma sobre l'oferta al meu lloc penso que no té cabuda, Jo treballo en un projecte polític per reemplaçar-los a vostè, perquè pensem com estem demostrant tot sovint, que no estan fent prou bé les coses en molts àmbits. Tampoc ho veiem en tema de polítiques socials en què han mantingut un discurs i han aconseguit potser enganyar a molta gent durant molt temps, però que ara ha quedat clar quina és la seva veritable política social com va quedar clar fa unes setmanes.

Diu que pensava que retiraria la pregunta, segurament més aviat ho desitjava que no pas ho pensava. La pregunta tenia clarament dues motivacions, i la seva decisió d'ahir va confirmar la

segona de les motivacions, que és que vostè quan ha de conformar els seus ministres, les persones de confiança, doncs, deu pensar que a DA, a Demòcrates per Andorra no hi ha gent prou preparada per tirar-ho endavant.

Vagi per davant, que no se m'oblidi, que desitjo tota la sort i l'encert a la Sra. Descarrega a la que a més conec personalment, perquè hem treballat juntament. Vostè ha fet referència al seu treball en l'actual Govern, però és una funcionària de llarga... que porta molt temps en l'Administració i amb la que jo vaig tenir l'oportunitat de treballar quan era directora del Ministeri d'Afers Exteriors, ministeri que ocupava el pare del seu actual ministre el Sr. Xavier Espot, en un moment prou complicat a l'arribada per la nostra part al Govern, en què es van haver de resoldre molts temes amb convenis i acords internacional i que, per tant, vaig tenir l'ocasió de treballar plegada amb ells.

Però és que no és aquest el debat. El debat és que en un moment com l'actual, amb un Govern que no tira endavant les reformes importants, penso que falta implicació política. I anar a buscar ministres que fa quatre dies estaven en un consell de comú d'un partit de l'oposició o anar a buscar persones que són funcionàries o tècniques, crec difícil que sigui la millor manera de tirar endavant les grans reformes que vostè té pendents.

Vostè té pendents tres reformes importants: la reforma de competències i de transferències, la reforma de la funció pública i la reforma sanitària. I amb aquests tres temes no hi ha cap ministre que estigui assentat ara a la bancada dels ministres, que sigui una persona forta de Demòcrates per Andorra, que estigui tirant endavant aquestes reformes. Per tant, després de la constatació que fa sis anys que vostè no governa sinó que compta vots, que això és el que ha estat fent al llarg d'aquests sis anys i que no pren les decisions, nosaltres hi veiem que el fet de no posar-hi persones de pes política per tirar endavant les tres grans reformes que vostè porta prometent sis anys, i que no ha fet, i que em permeto dir que dubto molt que farà d'aquí al final de la legislatura, no hi posa persones de pes polític del seu partit polític, que donin una mínima senyal que realment hi ha una voluntat política certa de tirar endavant i acabar amb aquests sis anys de discursos i de promeses incompletes i com li deia abans, amb aquests sis anys de no govern i de comptar vots de primer a l'últim dia de la legislatura, i així ens va.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè segurament Sr. López ve d'una cultura, d'un pes polític que era molt important. I jo penso que el que és important és la vàlua de les persones, independentment del pes polític, que dit passant no sé el que vol dir. És que no sé el que vol dir el pes polític. Jo valoro les persones per les seves capacitats, no pel pes polític, ni pels vots que porta.

A més vostè ha fet aquí tota classe d'observacions que em semblen desafortunades, però n'hi ha tantes que no les vull ni repetir. La potestat de fer govern, és del cap de Govern. Això com a mínim no m'ho discutirà. I ja he mirat sempre de posar les persones, no el Govern dels millors, les persones disponibles perquè quan es fa política en aquests moments complicats, i sempre ho han sigut, Andorra no és qüestió de ser arrogant. Fem el millor que podem, això sí però no ho fa millor una persona que tingui més pes polític que una altra. És una qüestió de dedicació, de servei públic. Hi ha funcionaris, perquè hem fet una referència a funcionaris, hi ha grans funcionaris, evidentment. I a més, comparar és molt odiós, però escolti vostè va fer part d'un govern i penso que ho vam fer bé de fer-ho així, suposo que era força col·legiat des d'un punt de vista que tothom es podia expressar amb tota llibertat, això n'estic convençut. Això em sembla que és sabut per tothom, i suposo que amb aquesta llibertat es podien expressar els que tenien un pes polític important i els que eren independents, que en tenim uns quants. En tenia sanitat, en tenia exteriors i eren persones...vostè no pensa que eren persones bones des d'un punt de vista polític independentment, és d'això del que es tracta. I és això que Demòcrates per Andorra mirem de fer, però el tomb no de sumar, per sumar a les persones que no diré aquí que he proposat que no són tantes, d'un bon tros i després evidentment la gent especula. El que no he valorat mai és la seva trajectòria anterior políticament. Escolti, jo també he militat amb varis partits polítics, jo el que els hi he dit és si creien amb el projecte de Demòcrates per Andorra. Això és una de les primeres coses que s'han de dir, i s'ha de veure quina contesta es fa, independentment que militin o no.

Acabo Sr. síndic.

Jo estic molt honorat que la Sra. Eva Descarrega hagi acceptat, és una plaça complicada, un ministeri complicat, com són tots els ministeris, cadascun d'ells tenen les seves parts de responsabilitat i doncs també de complicació. Li diré, si no ho està escoltant, que la Sra. Descarrega li diré que la

considero una bona funcionària, espero que també la considerarà en un futur una bona ministra perquè voldrà dir almenys als ulls seus que s'haurà fet una bona feina.

Jo vull agrair a cadascun dels membres del Govern d'Andorra i el grup parlamentari que em dona suport. La majoria fem part d'un projecte i som militants de Demòcrates per Andorra, d'altres no però tots creiem en aquest projecte. I en uns moments complicats, el que hem de ser és molt humils, esforçar-nos molt i per tant, quan trio els ministres de vegades em diuen que els trio des d'un punt de vista estrictament polític. I jo li puc assegurar que els trio per la seva vàlua personal, per la seva professionalitat, per la seva dedicació i sobretot perquè van a fer un servei que és momentani, un servei públic, que l'han de fer amb tota intensitat, i no me'n peneixo de cap ni un dels nomenaments que he fet com a cap de Govern. Després, escolti, l'encertem més o menys i fem el millor que sabem i ho fem sense acceptacions, sense arrogància i mirant de no faltar a ningú, i mirant de compartir amb l'oposició...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Estic acabant.

...que ens uneixen com l'acord d'associació, i permeti'm que li digui això. No sé si el debat de socials, -ja que vostè fa referència de tot, jo miro de contestar a la seva pregunta-, el debat de socials li va anar tant bé. No sé si va anar tant bé, en tot cas no som nosaltres de valorar-ho, vostè ho valora de seguida, va dir de seguida que ens havia anat molt bé. No ho sé, en tot cas nosaltres vam dir el que pensàvem, el que estàvem fent i després ja jutjarà qui ha de jutjar que són els electors. Però no, no electors el que tenen pes polític, els ciutadans, els andorrans i els residents que viuen aquí a Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general.

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Veig que el cap de Govern no ha contestat l'essencial de la pregunta. L'essencial de la pregunta és aquesta manca de compromís polític del seu partit

a tirar endavant aquestes reformes. En parlarem. Porta sis anys fent aquestes promeses. Vostè és capaç d'acabar aquesta legislatura perfectament sense haver tirat aquestes reformes endavant, i passar-se vuit anys aquí prometent aquestes tres reformes i aquests responsables ministerials doncs ens fan dubtar encara més, més enllà que no acaba d'arribar, porta cinc anys i mig aquí, que això tirarà endavant.

Jo evidentment no he vingut aquí a fer cap valoració de la Sra. Descarrega, el que segurament ben aviat es trobarà amb una situació difícil i potser amb algunes preguntes parlamentàries que la Sra. Descarrega no sé si sap o vostè li ha explicat que ja arriba una mica fora de temps. És a dir aquí el Consell va aprovar una resolució a l'octubre del 2015, en què s'encomanava que amb un any la reforma de la funció pública estigués feta. Per tant, arriba dos mesos tard a fer una reforma que ja hauria d'estar engegada. I va ser una proposta del Grup Demòcrata en el debat d'orientació política de l'octubre, el seu grup li va encomanar que anticipés aquesta reforma que havia d'estar pel juny del 2017 i que és fes com a màxim a l'octubre del 2016. Ja sé que el que diem nosaltres sempre hi veu papus, hi veu dobles intencions i consideracions que li permeten fer una sèrie de judicis de valor, que jo crec que normalment no toquen i hauríem de debatre sobre el fons de les qüestions però vostè el seu govern ha desatès una proposta de resolució que va votar, crec recordar tot el Consell General i que va proposar el seu propi grup parlamentari. No sé si la Sra. Descarrega està al corrent de què ja arriba dos mesos tard i que aquesta reforma ja hauria d'estar concloua.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si vol contestar, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, no té res a veure amb la pregunta que tampoc se m'ha formulat perquè me l'ha canviat el Sr. Pere López al començament perquè no li ha sortit bé, li ha desagradat que hagués dit allò de ministre pel que veig.

Escolti, la nova ministra que jurarà el dijous que ve, us ho dic davant del Consell General i hi estan invitats tots els consellers generals, sap la feina que té, és una gran professional. I el Govern en definitiva, més que el cap de Govern o un ministre en particular, nosaltres tenim uns compromisos contrets amb els ciutadans, ho vaig dir ahir, mal li pesi a vostè, no perquè vulguem crear el càrrec per

crear-nos el càrrec sinó perquè se'ns va donar la confiança i no ens la va donar qualsevol, ens la van donar els electors i tenim molta feina per fer, però moltes més reformes de les que he dit i mirarem de complir els nostres compromisos. I la Sra. Eva Descarrega doncs sap que hi ha un compromís i ho mirarà d'honorar. I poca cosa més tinc de dir. Al final jo em quedo que li sap greu fins i tot que tinguem ministre, al fons. Sí, sí Sr. Pere López, sí, sí. I a vostè el que li ha sorprès és que vostè fa la pregunta i té mala sort. Sí que de vegades miro d'organitzar una mica les coses però en aquest nivell no. No es busca un ministre esperant que vostè faci la pregunta i al cap d'una hora i mitja comunicar-ho. Però com que vostè té l'ego molt alt doncs escolti, en el moment en què tingui un altre problema de reestructuració de Govern, faci'm la pregunta, així potser espavilaré més. Si així es queda tan satisfet de veure que vostè marca el tempo polític fins i tot al Govern d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí només...hi ha una frase que diu que: "Cap vent és bo per un vaixell que no té rumb". I jo diria que també podríem aplicar una semblança, una interpretació d'aquesta frase que cap pregunta és bona per un cap de Govern que no té respostes. Totes les preguntes que li faig, li semblen que estan fora, que no entren, que no toquen. És a dir, com que no té respostes doncs cap pregunta li sembla bé. És difícil. Si tingués més respostes segurament s'aplicaria a contestar.

Jo el que he dit abans, perquè m'ha fet un parell de referències a l'ego, que em sembla que no pertoquen però vostè ha insistit. Vostè sabia perfectament que hi havia una sessió de preguntes, igual que ho sabien fa un mes, una setmana quan hi va haver la dimissió de l'anterior ministre i podem tirar endarrere a les altres sessions. Vostè sabia que s'arriscava a aquesta pregunta. És evident que no dedueixo que vostè va començar a buscar la ministra a les tres i mitja de la tarda, això sembla que és una evident falta al que jo he manifestat, però vostè sabia que hi havia un calendari que arribava a la sessió de control, com ha anat passant a les anteriors sessions de control, simplement he dit això i és una constatació, que podem repassar les tres darreres, podem repassar la situació de l'estació d'autobusos, les avaries de la STA, els expedients del SAAS... És a dir, vostès van

apurant i quan saben que arribarà la pregunta perquè tenen el calendari, doncs s'afanyen a intentar que no ens posem en evidència tot i que tot sovint ho podem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No hi ha pregunta, però miro doncs la pregunta.

Això és una teoria del Sr. Pere López però jo faré una contesta molt curta. La frase és de Sèneca... Fixi's bé i apunti-s'ho si no ho sabia, però és de Sèneca però, és que deixem-ho així... deixem-ho així. Si vostè està satisfet de pensar que ha fet la pregunta i jo he pogut aconseguir al ministre, doncs escolti... davant de l'opinió pública la gent ja interpretarà el que vulgui... Doncs, té raó Sr. Pere López, jo no puc fer-n'hi més!

Vostè fa un pregunta i té aquesta mala sort, però escolti! Hi haurà un altre dia que tindrà segurament una mica més de sort... Escolti! Era també molt possible Sr. Pere López, no sé si s'ho creurà o no, que hagués fet aquesta pregunta i li hagués dit: "*No tinc ministre*"... Perquè no és únicament el fet d'estar honorat de tenir la Sra. Eva Descarrega, sinó que hi ha altres peces que s'havien d'organitzar amb una estructura que tenia pensada de reorganitzar així, i res més. No s'ho agafi malament.

I una altra cosa, tenim un vaixell i suposo que el vent ens serà favorable i en tot cas, arribar a port no s'hi arriba mai. Nosaltres farem un tros del camí i hi haurà algun moment en què vostè potser haurà de fer un altre tros del camí i la meva obligació al Sr. Pintat, és de deixar-li el vaixell en condicions i que almenys no tingui vents contraris que en algun moment hem tingut en aquest Govern, i en tot cas el que li puc assegurar és que sabent com són els meus companys, si vostè i el Sr. Pintat -i ho dic públicament-, tenen, no és la sort, tenen la confiança del poble andorrà nosaltres si podem bufar a favor del seu vaixell perquè així arribi més aviat a port, així ho faré... Aquesta és la diferència, potser també és una altra diferència.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, última pregunta.

El Sr. Pere López:

Ja acabo. No sé si faré una repregunta perquè...

Jo crec que ha actuat amb una certa supèrbia sobre aquest tema de la sessió de la ministra nomenada. Fa pràcticament dos mesos que el Sr. Alcobé li va posar el càrrec a disposició. Sabem que ha fet corredisses per tot el país buscant ministre i, al final, una funcionària de l'Estat ha aconseguit, i ho celebrego, convèncer-la perquè assumeixi aquesta responsabilitat. Tampoc he vist corredisses de membres del seu partit dient: "*Aquesta és una reforma important, jo m'ofereixo per ser ministre perquè sé que això és un dels compromisos polítics que tenim que tirar endavant*"... Per tant, ha buscat però no ha pogut i ha salvat a l'últim moment poder arribar aquí i que no se li posés més complicat el fet que no hagués trobat ministre, però em sembla que a sobre pretendre que d'això poder fer un exercici de lluïment, ha parat el cop, el temps de descompte amb uns compromisos polítics que ja va tard i que tindrà molta feina aquesta persona en tirar aquesta reforma política perquè, a més, el seu compromís polític potser no hi és, és que aquest és el problema. La gent potser no creu en vostè per assumir aquesta responsabilitat i ha tardat tant temps en buscar algú perquè saben que vostè, com va fer amb el ministre Riberaygua -ja sé que no li agrada aquesta qüestió-, quan comença a haver-hi veus discrepants sobre la reforma de la funció pública que hi seran perquè és una reforma complicada, vostè ja sap el que fa... o mira cap a una altra banda, o deixa caure els ministres i, per tant, no ha trobat una llista de persones que li piquin a la porta i li diguin: "*Jo vull anar de ministre*"...

A sobre no actuï amb aquesta supèrbia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, no hi ha pregunta.

Si vol fer alguna reflexió Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sr. Pere López, és que no fa preguntes. És que es pregunta al Govern, Sr. Pere López. Jo entenia que era això... Però, acabo de seguida.

Miri, no té un gran dia... No té un gran dia perquè em quedo amb això. Li havia dit, li diré a la Sra. ministra, a la futura ministra, que està content i ha tractat a la Sra. ministra una mica de qualsevol manera, diu: "*Una funcionaria que ha acceptat*"... Bé, hi ha grans funcionaris, hi ha molta gent del sector privat que és la prioritat de la societat andorrana i jo li tinc un respecte a tota aquesta gent. Evidentment que no ve la gent a picar a la porta... O potser va

vostè a picar a la porta?... És que no va així, ja ho sap que no va així!

Però gràcies Sr. Pere López.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la següent pregunta. Pregunta número cinc.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de desembre del 2016, relativa a la disponibilitat dels saldos dels clients de Vall Banc.

Fou registrada amb el número 1656 i s'ha publicat en el Butlletí número 87/2016, del 5 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja fa set mesos i mig que es va produir la creació de Vall Banc com a conseqüència del procés de resolució previst en la Llei de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, i em permeto recordar que hi vam votar favorablement.

Segons les nostres informacions existeixen importants problemes de disponibilitat en els actius dels clients de Vall Banc afectant, com a mínim, la renda variable, els comptes en dòlars i potser també productes d'assegurança i estalvi.

Vist el termini passat, i com és perfectament comprensible, existeix una important preocupació en relació a aquesta situació.

Per això es demana: quin és l'estat, a data d'avui, dels actius dels clients de Vall Banc i quina previsió efectua el Govern quant a la seva disponibilitat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la qüestió que ens planteja el Sr. López i vist també el contingut i la pròpia naturalesa genèrica de la pregunta, em permetrà que en primera

instància li digui que la resposta hauria de ser que jo no tinc un coneixement dels actius ni les posicions de cap client de Vall Banc ni de cap entitat financera del país, per tant, l'abast de la meua resposta serà igualment genèrica i no referint-me a Vall Banc ni als clients en particular, sinó a BPA, i el que li puc dir és que en aquest cas totes les contraparts que tenia BPA directament contractades per la custòdia i dipòsit dels actius dels seus clients, des de la resolució i posterior constitució de Vall Banc han anat alliberant els actius que van bloquejar arrel de la nota del FinCEN; això és així amb una única excepció que és el custodi de la major part de la renda variable que gestionava BPA que encara no ha alliberat aquests actius fet que per tant suposa que no se'n pugui disposar.

A aquests efectes també li puc dir que segons m'han informat els responsables de l'AREB, actual propietari de BPA, es continua negociant amb aquesta contrapart perquè en el marc del contracte privat que vincula el que era BPA, el que és BPA, amb aquest prestador de serveis es pugui resoldre el més aviat possible aquesta situació. En qualsevol cas també entendrà que seria imprudent i especulatiu per la meua part donar-li una data concreta en relació a quan això succeirà, en tot cas el que li puc assegurar és que tinc el ferm convenciment que des de l'AREB s'està fent tot el necessari perquè sigui el més aviat possible i, en aquest sentit, doncs si per les vies que haurien de ser les normals, les habituals que són les previstes, com li deia, en el propi contracte privat que uneix a BPA i a aquesta contrapart no és possible, doncs, se n'hauran d'explorar d'altres i de fet en aquest sentit ja s'està treballant també a través del que serien els propis supervisors d'aquesta contrapart per a veure si poden ajudar a què aquesta contrapart trobi el confort suficient per tal de donar compliment al que entenem s'hauria de fer i, de fet, han fet tota la resta, insisteixo, de contraparts, és a dir, custodis i dipositaris que tenia BPA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com deia en part el motiu de la meua pregunta, set mesos després de la crisi de Vall Banc, un any i mig llarg des que es va crear l'AREB i més de vint-i-un mesos després de la Nota del FinCEN, doncs ens trobem enmig d'una situació que falta trobar una

solució a tota la situació vinculada tant als comptes en dòlars com a la renda variable.

A més, al nostre entendre sobre aquest tema que m'agradarà poder-ne parlar amb més calma, està existint una absoluta manca de transparència i d'explicacions per part del Govern.

Em permeto, Sra. subsíndica, dir-li que potser hauríem de mirar d'emprar... Jo ho intentaré, no sé si vostè també tindrà la disponibilitat per fer-ho, o la voluntat de fer-ho, d'emprar un llenguatge més planer perquè tothom ens entengui, ho dic perquè vostè ha fet servir paraules que crec que són correctes des d'un punt de vista tècnic, però crec que hauríem d'aclarir una mica quan es parla de contrapart i quan es parla de totes aquestes situacions, què és el que està passant, perquè el que està passant és justament que els ciutadans no saben on són aquests diners, què és el que està bloquejant aquests diners. I penso que haurien de baixar una mica el llenguatge perquè tothom ens pugui entendre.

Com deia una falta d'explicacions i de transparència, al nostre entendre, inacceptable per part del Govern, una agència de resolució un AREB, del qual fa mesos que no se'n sap res, un INAF que tampoc està donant explicacions com a organisme regulador, i no només això, ja hem vist en el si de la comissió especial, per dir-ho d'alguna manera, la poca predisposició o voluntat per part d'aquests organismes en comparèixer. Això ha anat més enllà les darreres setmanes, on no només no hi ha hagut aquesta poca predisposició, sinó hi ha hagut una negació per part d'aquests organismes o com a mínim per part de l'AREB a comparèixer davant del Consell General. Un fet que pensem que és absolutament inacceptable i que està comptant, com estem veient, doncs, amb la passivitat i amb la complaença per part de DA, i és per això que pensem que ha passat un temps més que suficient perquè aquesta pregunta es formulí a la seu del Consell General. Pensem que els ciutadans tenen dret a tenir les explicacions clares i concretes del que està passant.

Deixi'm que li digui que no comparteixo que donada determinades informacions, informacions que hem pogut llegir en mitjans de comunicació pugui entorpir les negociacions o pugui suposar una dificultat a trobar una solució, crec que no és cert, literalment. En tot cas, un bon exemple podria ser veure que aquests set mesos de silenci no han permès desencallar la solució. Per tant, em sembla que és una certa voluntat per part del Govern de limitar l'actuació de l'oposició, i finalment que la informació sigui coneguda. És a dir, els ciutadans tenen dret a saber què està passant, i en aquest sentit, nosaltres

com representants dels ciutadans que ens pregunten segurament el mateix que els hi pregunten a vostès, pensem necessari tenir aquest debat.

Tinc tota una sèrie de repreguntes, ja li aviso Sr. síndic que tinc forces potser, fins i tot, bastantes, per anar concretant una mica aquest debat i demano, com deia abans, si podem emprar un llenguatge que sigui entenedor en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Bé, doncs, a l'espera d'aquesta llarga llista de preguntes, només en relació al que acaba de dir, intentaré ser tan entenedor com sàpiga. Reconec que és un tema, doncs, complex, que a vegades es pot perdre en els tecnicismes. Doncs, allà on li sembli que no sóc prou pedagògic, doncs, si en sé ho provaré. No pateixi en aquest sentit.

I en relació, només una qüestió i és aquesta reflexió que ens feia de si... de fet ha dit que creu que és literalment fals que donar segons quin tipus d'informació pugui entorpir negociacions. És la seva opinió. Jo en tinc el ferm convenciment que en un mercat com el mercat financer, no estem parlant d'un mercat local, estem parlant en aquest cas d'un mercat molt globalitzat, molt sensible a les notícies, sí que acaba tenint incidència al tractament que es faci de la informació.

I de fet, no és una intuïció, és la constatació de fets que han ocorregut, i no els hi poso de manifest en el sentit que vostè en tingui cap responsabilitat, benentès. Però sense anar lluny i sempre dins del que és l'afer BPA, doncs, un cop ja estava en curs la resolució i en fase de constitució, Vall Banc, com vostè sap, una de les primers coses que es va fer, i en aquest cas encara la feia sota els auspicis de l'AREB, perquè encara no s'havia conclòs la subhasta, doncs, va ser buscar els corresponsals. És a dir, aquelles entitats que han de donar servei fora del país a l'entitat bancària, perquè, doncs, un cop es fes l'adjudicació de la subhasta, doncs, el banc fos el més operatiu possible.

Doncs, en aquell moment, es van tancar les negociacions amb un corresponsal en concret, i un cop això, per la raó que sigui, insisteixo, no estic fent cap mena d'acusació ni assenyalant a ningú, doncs, això va sortir a l'opinió pública a través d'un mitjà de comunicació, doncs, que va obtenir la informació i va creure convenient publicar-la; el que va acabar

passant és que aquesta entitat es va tirar enrere. Per què? Doncs, perquè aquesta és la realitat d'un mercat com el financer, molt poruc, molt sensible a les notícies, i que acaba tenint reaccions que, vistes des d'un altre àmbit ens poden semblar gairebé irracionals.

No ens hem d'oblidar finalment que el mercat andorrà, doncs, és el que és. Té el pes específic que té. Té la transcendència per aquests corresponsals dins del que és el seu volum de negoci que té. I per tant, doncs, amb un afer o amb una qüestió tan complexa i de conseqüències tan devastadores com és tot l'afer BPA, doncs, tothom té molta cura abans d'associar-se en el format que sigui.

I aquesta és una realitat, i per tant, s'ha de saber gestionar aquesta realitat més enllà del que a vostè li pugui semblar diametralment o literalment, perdó, com ha dit, fals. Però és el que nosaltres hem anat constatant i, per tant, intentarem continuant gestionant-ho amb la mateixa prudència, segurament amb el mateix objectiu que vostè fa les preguntes, acabar, doncs, trobant una solució per una situació que ja entenem és preocupant, doncs, per aquells clients que es troben afectats, en aquest cas, per la renda variable que tenien depositada a BPA, no per la renda variable que hagin pogut anar adquirint a Vall Banc, perquè Vall Banc opera amb absoluta normalitat amb els seus clients amb renda variable, per tot...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...allò que han adquirit des que es va crear Vall Banc, el problema està en allò que havien adquirit quan estaven a BPA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En tot cas, nosaltres sabem també perfectament modular fins on podem arribar. Penso que han passat set mesos, doncs, des de la creació de Vall Banc. Paciència hi ha hagut, però pensem que hi ha una certa sèrie d'informacions que no són conegudes a nivell públic i que s'han de conèixer. I els ciutadans han de saber, i vostè com a màxim responsable de les

finances del país, doncs, ha de donar les explicacions.

Vostè ens parlava a la primera de les seves intervencions d'aquest nou traspàs de la renda variable, parlava de la contrapart. Penso, Sr. ministre, que seria bo explicar exactament què vol dir això. És a dir si aquest traspàs efectivament s'ha efectuat, si aquests diners, per dir-ho en paraules més col·loquials, estan ja a Vall Banc, es van quedar a BPA pel que fa part de la renda variable?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Intento explicar tan bé com sé, però també amb les limitacions pròpies de la responsabilitat que tinc. Em sembla que han demanat una compareixença als responsables de l'INAF. Em sembla que s'han ofert per venir la setmana vinent. Doncs, ells com a supervisors segurament podran explicar-li amb molta més profunditat que jo alguns aspectes, exactament l'AREB per les seves competències. Al final el ministre de Finances i el propi Govern té les competències que té també en relació a aquesta qüestió.

Perquè tothom entengui. El primer que hem de dir és que tot aquest procés de resolució, una de les coses que ha aconseguit és que 27.000 clients que tenia BPA, que si no s'hagués endegat aquest procés de resolució i no s'hagués anat avançant com s'ha anat avançant avui en dia, continuaríem bloquejats a BPA, perquè BPA és una entitat que ja al mercat no la tornarà a acceptar mai com a interlocutor. Doncs, d'aquests 27.000 clients, més del 92%, avui en dia, han vist com els seus comptes passaven a una nova entitat, que en aquest cas és Vall Banc. I per tant, les seves posicions estan ara anotades i estan sota aquesta nova entitat.

Dins d'aquestes posicions pot haver-hi productes de tota mena. Des de cash, des de disponible diners en efectiu, perquè ens entenguem, fins a productes molt sofisticats, com productes estructurats, derivats i demés, i entremig, doncs, productes més habituals segurament per tots nosaltres, com pot ser la renda fixa, o renda variable, en aquest cas, perquè també tothom ens entengui, el que serien les accions que normalment comprem, doncs, si volem invertir amb renda variable.

Tota la posició de cada un d'aquests clients ha passat a Vall Banc, però cada un dels productes que podia

tenir cada un d'aquests clients, l'entitat a la que aquest client havia fet confiança, és a dir a BPA, les tenia alhora, perquè com també tothom pot entendre els bancs no guarden a la caixa forta els diners que els hi depositen, ni tenen els títols de les accions que hagi comprat aquell client a la caixa forta, doncs, tenen aquests títols, aquests diners en efectiu, els tenen dipositats en altres entitats.

Què és el que ha passat durant aquests mesos? Doncs, aquestes altres entitats han anat alliberant aquests actius, aquests diners, aquests títols hi ha acceptat del que era el compte de BPA al compte de Vall Banc perquè alhora Vall Banc els pugui fraccionar en funció del que tenia cadascun dels seus clients i per tant poder tenir una posició equivalent a la que tenia BPA. Això és així menys amb la renda variable que en aquest cas és perfectament identificada, perfectament atribuïble a cadascun dels seus clients però no se'n pot disposar perquè de moment aquesta contrapart, aquest dipositari, aquesta entitat estrangera que tenia tots aquests títols, doncs entén que no està encara en disposició de poder-la traspasar. I aquesta és la situació en la que ens trobem avui.

Vostè també ha fet referència, no sé si just en l'anterior intervenció o en la primera a altres qüestions. Per exemple ens parlava de les posicions amb dòlars. Aquesta no és una problemàtica. Qualsevol client que hagi passat dins d'aquest 92% llarg de clients que han passat a Vall Banc, que tingués posicions amb dòlars, doncs les ha pogut fer amb efectiu fent la conversió a euros per exemple, i Vall Banc li ha pogut posar a disposició. Una altra cosa és, una qüestió que potser al llarg de les seves preguntes pot sortir que és el tema de si Vall Banc té un corresponsal amb dòlars. En tot cas és una qüestió que s'hauria, insisteixo, de preguntar a Vall Banc o com a molt a les autoritats supervisores però en tot cas, si no el té això únicament afecta el fet de què des d'aquesta entitat no es poden fer transferències internacionals amb dòlars fora d'Andorra. Aquesta és la conseqüència de no tenir, no el fet de què si algú vol comprar a través d'aquesta entitat actius amb dòlars ho pot fer, o si algú tenia dòlars en la seva posició inicial a BPA un cop ha passat a Vall Banc, doncs també pot disposar d'aquests diners, això sí amb un canvi a una altra moneda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, perquè ho entengui clar i si dic alguna cosa que no és correcta evidentment doncs ja em corregirà perquè la seva explicació és llarga però a mi m'ha semblat entendre i crec entendre saber que és així però penso que potser els ciutadans no ho tenen clar que els diners de renda variable estan encara a BPA. És a dir tots els fons que hi havia a BPA s'han anat desbloquejant a la part que les contraparts, els han anat desbloquejant sobre la renda variable, la contrapart, una contrapart que vostè no vol citar, i si vostè no la vol citar jo no la citaré per respecte a aquesta voluntat, tot i que li he dit abans que no la comparteixo i tot i que ha sortit publicat el nom de l'entitat en els mitjans de comunicació, però en tot cas si vostè no ho fa, no vull que se m'acusí de cap actuació negligent però em sembla que és públic i notori. Però en tot cas aquesta contrapart que té custodiada la renda variable no l'ha desbloquejat i per tant, aquests diners continuen realment a BPA i no hi ha hagut un efectiu traspàs d'aquests saldos. M'agradaria si em pogués confirmar si això és així? I si això és així, si no creu com a màxim responsable de les finances públiques, que això estaria bé que s'informés amb els saldos dels clients. L'entitat Vall Banc que sobre la qual doncs després també tindrem l'oportunitat de fer algunes consideracions, està fent el màxim possible doncs per atendre als clients però també els clients estan confosos de tenir una informació amb un paper emès per l'entitat i que hi hagi una part d'aquests saldos que estiguin disponibles i una part d'aquests saldos que no estiguin disponibles. No sé si seria bo fer algun tipus d'indicació si es confirma el que jo crec haver deduït de les seves paraules, que els diners de renda variable encara estan a BPA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Primer, poca importància en el debat que estem tenint però també per no deixar res al tinter. No és que jo vulgui o no dir el nom de la contrapart. Senzillament ja li he dit abans en la meua primera resposta, BPA en aquest cas i aquesta contrapart tenen un tracte o una relació contractual privada que incorpora elements de confidencialitat que no crec que aportin res al debat i que per tant, no crec que hagin de ser vulnerats per part nostra. Si hi ha

altra gent que no ho ha cregut així i ho ha volgut fer, em sembla fantàstic però en tot cas no crec que el nom de l'entitat canviï el fet en si i per tant, no seré jo qui trencarà la confidencialitat habitual en aquests contractes.

Vostè, crec que ha entès perfectament tot el que li he explicat. Només un matís. Els actius, els diners que vostè diu, en aquest cas són els actius perquè el que hi ha és una compra d'accions i per tant, el que té aquest client són accions del que sigui. Aquests actius no estan a BPA, estan en aquesta contrapart, no estan a BPA. Aquí la qüestió és, el que se li demana des de BPA és passa'ls, posa'ls a nom d'una altra entitat perquè aquesta les pugui fer líquides si és que ho creuen convenient o les pugui posar a disposició dels seus clients, i això és el que no està fent aquesta contrapart, ara per ara. Aquesta és la situació, això és el que no està fent, però no estan a BPA.

D'aquí podria aparèixer una altra pregunta i és: per què Vall Banc...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...no es posa en relació directament amb aquesta contrapart per fer això? Doncs senzillament perquè aquesta és una de les regles que hi ha dins del mercat internacional entre el que diu el custodi, el dipositari i el seu client. El client en aquest cas d'aquesta contrapart era BPA. L'únic que pot donar instruccions en aquesta contrapart és BPA. No les pot donar Vall Banc perquè no hi té cap mena de relació avui per avui i per tant no té cap potestat de donar aquesta instrucció i per tant, aquesta és la realitat.

Vostè diu: per què això...jo no li sé dir com...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic, però també entendre que és una qüestió complexa i que segurament per aclarir al màxim a la gent que ens pugui estar escoltant més enllà dels propis consellers, val la pena allargar una mica.

Vall Banc què ha de dir en relació a això? Vall Banc ha de dir varies coses entenc jo. Jo no sé el que els hi està dient i jo no he vist una posició en aquest sentit de cap client de Vall Banc però en tot cas, Vall Banc

el que li ha de dir és: escolti, jo li reconec aquesta posició, li reconec tots aquests actius i pel que fa referència als de renda variable, si és que vostè en té, ara per ara no els hi puc fer efectius. Això és el que entenc que els gestors de Vall Banc han de dir-li als seus clients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè em diu que els diners estan a la contrapart, aquesta entitat que no podem citar però sí que podem dir que està a Suïssa. Aquí hi ha una cadena, és a dir Vall Banc no té aquests diners perquè aquests diners estan en aquesta contrapart, en un compte obert a nom de BPA. Vostè diu que només BPA pot donar instruccions sobre aquest compte. Bé també ho podria donar l'AREB i l'INAF perquè BPA avui en dia està intervinguda i és una entitat estatal. Però en tot cas queda clar que aquests diners no han arribat a Vall Banc perquè per arribar a Vall Banc han de transitar o aquesta contrapart, aquesta entitat els ha de desbloquejar perquè puguin arribar a Vall Banc. I jo tinc la sensació, i sobre aquest tema m'hi referiré varies vegades, que aquesta informació no s'ha explicat als ciutadans. I després li demanaré si realment no som tots prou madurs per tenir aquesta informació i poder-la entendre. És a dir aquesta informació no només no es dona a l'entitat de crèdit, i no és en cap cas una crítica a l'entitat de crèdit, en tot cas en parlarem amb l'INAF amb motiu de la seva propera compareixença en tant que òrgan regulador del sistema financer, però jo tinc la sensació que això els ciutadans no ho saben que aquests diners per dir-ho clar, vostè potser em faria aquesta terminologia de la contrapart, estan encara a BPA, perquè BPA els té dipositats en aquesta altra contrapart. Però el titular d'aquests fons continua sent BPA i evidentment amb tot el detall dels clients que han comprat cadascuna de les accions, bons o altres tipus de productes de renda variable. És així Sr. ministre?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No, no és ben bé així. Em sap greu, segurament no en sé prou i segurament no em sé explicar prou bé. Li torno a dir, aquests actius no estan a BPA i no n'estaven ni avui ni quan BPA era operatiu normalment. Senzillament BPA tenia els comptes d'uns clients que havien comprat uns actius que estaven dipositats a aquesta contrapart que... -escolti, jo no estic dient que vostè no l'esmenti, jo dic que no l'esmentaré però vostè esmenti el que vulgui- però, és així, no li puc dir d'una altra manera, i no només estan dipositats en aquesta institució sinó que a més a més estan anotats en els mercats internacionals de valors perquè al final hi ha un rastre de qualsevol d'aquests actius.

Per tant, no es posa en dubte que aquests actius, aquests valors, aquestes accions si ho prefereix per fer-ho més senzill, siguin de cada un dels titulars dels comptes ara de Vall Banc i també dels titulars dels comptes que estan a BPA i que no han traspasat. Avui per avui, al final si anem fent la cadena són de cada un d'aquests titulars dels comptes. Senzillament el que està succeint és que davant d'una instrucció en aquesta institució, en aquesta contrapart perquè els operi en aquests actius o, senzillament, els traspassi doncs, no està duent a terme aquesta instrucció.

Qui pot donar aquesta instrucció? Crec que també convé parcel·lar bé les competències de cadascú. El pot donar BPA, per tant, barra AREB, no l'INAF, l'INAF no pot donar una instrucció a aquesta institució dient-li: *"Escolti, faci el favor de traspasar aquests comptes, aquest compte o aquests actius a aquesta altra institució"*... No pot fer-ho! No és part de la seva competència! La resposta immediata d'aquesta institució seria: *"Escolti, vostè no és ningú per dir-me el que tinc de fer o deixar de fer"*.

Per tant, l'interlocutor natural d'aquesta institució és qui ha contractat amb ella, i en aquest cas és BPA, en aquest cas sí, barra AREB perquè ara és l'actual propietari i, per tant de BPA, i per tant pot canalitzar, i de fet és qui fa canalitzar aquesta negociació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

Bé Sr. Cinca, en relació a què els diners estan encara a BPA, ho dic amb aquesta terminologia perquè tothom ens entengui, és a dir, és evident que BPA els té dipositats en aquesta contrapart a un nom amb la seva titularitat, en tot cas, el traspàs que s'ha fet de BPA a Vall Banc amb altres tipus de productes no s'ha pogut efectuar encara en relació a la renda variable, i BPA no pot actuar com li deia abans, l'INAF com a organisme regulador podria donar instruccions, en tot cas, perquè l'AREB hagi de fer algunes actuacions que és qui té la titularitat del banc a través de la intervenció en la qual actualment es troba.

En tot cas, li voldria demanar si ens pot dir de quin volum d'actius aproximadament estem parlant? Perquè penso que és una informació important.

I en relació, per començar ja a parlar de la situació de desbloqueig, saber quines negociacions ha fet el Govern per desbloquejar aquesta situació perquè estem parlant de què fa vint-i-un mesos que va començar a haver-hi la Nota del FinCEN, es va aprovar molt ràpidament la Llei, l'AREB es va constituir a l'abril-maig de l'any passat, per tant entenc que aquesta situació és difícilment comprensible perquè han passat molts mesos perquè no s'hagi pogut aclarir la possibilitat de desbloquejar amb aquesta contrapart tot el tema de la renda variable.

Vull saber quin és el calendari de negociació que ha fet el Govern perquè ens trobem a hores d'ara en aquesta situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Li torno a dir, i vostè ens ho ha recordat al principi. A més li vaig agrair -en aquell moment, ho he fet cada vegada i ho torno a fer ara no només a vostè sinó a tots els parlamentaris que així ho van fer-, que van aprovar la Llei.

La responsabilitat d'aquesta negociació és de l'AREB, i l'AREB no només en aquesta contrapart sinó en totes les altres l'ha fet, i l'ha fet amb tota intensitat des del primer moment; la prova és que amb tota la resta ha reeixit i s'han liquidat les posicions i Vall Banc un cop les ha rebut les ha pogut dipositar en aquella contrapart que ha cregut oportú segons els tractes que hagi tancat amb els diferents operadors internacionals que hi ha oferint aquests serveis.

Per tant, insisteixo, em sembla que sovint perdem de vista l'origen de tota aquesta situació. La situació aquesta deriva doncs d'unes pràctiques d'una entitat, que en aquest cas és BPA, que acaben sent denunciades i posades en una Nota per part del FinCEN, la reacció del mercat internacional per aquesta Nota és bloquejar aquesta entitat, i penso que el que hem fet responsablement des d'Andorra cadascú des de la seva competència és treballar perquè aquesta situació de bloqueig que insisteixo, també avui encara seria la mateixa si no s'hagués fet res, doncs afecti el mínim de gent possible: d'aquests vint-i-set mil clients el 92% ja tenen els comptes a Vall Banc; d'aquests 92% llarg una part molt substancial no estan gens afectats per aquesta renda variable -perquè senzillament no en tenien- i els que estan afectats per la renda variable doncs efectivament... entenc jo, i em puc equivocar, però entenc jo que com se'ls informa diligentment doncs, saben que ara per ara no poden encara operar amb aquesta renda variable la qual cosa no vol dir que no la tinguin reconeguda i per tant, ningú estigui posant en dubte que aquell saldo, aquell actiu forma part del patrimoni que els està gestionant Vall Banc. I a partir d'aquí doncs haurà de continuar negociant, en aquest sentit, l'AREB.

Li he dit abans, a la primera resposta, que l'AREB ho farà en tant que propietari de BPA en primera instància com ho ha vingut fent fins ara i com ho ha fet amb totes les altres contraparts, directament amb la contrapart però, evidentment, conscient del que vostè està dient, de què tampoc podem allargar indefinidament això doncs s'han anat buscant altres alternatives o, com a mínim, elements que puguin ajudar a prendre una decisió ràpida en aquesta contrapart. Algun d'aquests elements, o el més significatiu quin és? Doncs, no hem d'oblidar que l'AREB no deixa de ser un organisme públic, una autoritat per tant que té un homònim, diguem-ho així, en aquest altre país on hi ha la contrapart i, per tant, el primer que pot fer l'AREB i ha fet és prendre contacte amb l' "AREB d'aquell país" i, per tant, mirar si des d'aquest homònim es pot ajudar a fer el necessari per a què l'entitat alliberi o compleixi les ordres que se li estan donant des de BPA emparats en el contracte que els vincula. Això és el que s'ha de fer. No és el Govern directament el que fa aquestes accions, les fa una autoritat del país a partir de les competències que li atorga la Llei que és l'AREB i, per tant, penso que en aquest sentit s'està fent tot el que cal fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera pregunta, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, en tinc algunes més Sr. síndic. I penso que el tema...

En l'última pregunta ja li he comentat que tenia varies preguntes. A més que el Sr. Cinca en aquesta resposta, no en les anteriors, bé... ens ha explicat una sèrie de coses sobre l'origen dels fets que realment no ho necessitem... No s'ho prengui malament! És a dir, això ja ho vam entendre fa bastants mesos i vam votar la Llei en el seu sentit. El que no acabem d'entendre és quin és l'estat de les negociacions perquè ens trobem com ens trobem. És a dir, anar ara a remuntar a la intervenció i als fets delictius em sembla absolutament accessori, em sembla que hi ha una certa voluntat de justificació per aquesta via. Els fets van ser aquells i, en tot cas, van constituir una entitat fa molts mesos perquè negociés i perquè desbloquegés l'actual situació i la situació pel que fa a la renda variable doncs no està desbloquejada.

Li demanava de saber de quin volum de recursos estem parlant aproximadament, m'agradaria que m'ho digués i voldria saber quan van començar els contactes amb l'homònim de l'altra banda, no només de l'AREB, també l'INAF com a organisme regulador també pot començar converses amb l'organisme regulador del país de la contrapart quan van començar aquestes converses... És que han passat molts mesos perquè no hi hagi una situació clara o un diagnòstic com a mínim d'on està el problema perquè tothom pot entendre que aquestes negociacions puguin tenir la seva complexitat però és que vam crear l'AREB fa més d'un any i mig i l'INAF des del primer dia podia començar converses sabent que aquesta situació s'hauria de produir. Per tant, el que jo li demanava... i perdoni que li digui que no necessitàvem la prèvia que ja la vam entendre i la vam entendre jo crec que prou ràpidament, i per això vam votar la Llei favorablement, quan van començar aquestes converses i quines són les circumstàncies que estan portant a què, tants mesos després, aquesta situació no estigui desbloquejada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè mateix em demanava a la seva segona intervenció que intentés ser el més entenedor possible. Vostè en aquest cas és una persona que té més informació que segurament aquests ciutadans als que vostè feia referència per justificar la necessitat de donar totes aquestes explicacions, i em sembla i em reitero que és necessari conèixer tota la cadena dels fets perquè no és irrellevant. I no és irrellevant ja no pels fets en si, sinó perquè la prova que el camí que ha anat seguint l'AREB és el correcte, és que per tots els altres actius, per totes les altres contraparts, ha anat aconseguint, en diferents *timings*, evidentment, però ha anat aconseguint alliberar aquests actius. Ja li he dit a la primera resposta, pel que fa a la renda variable.

Els detalls de per què no ho ha aconseguit no els hi donaré jo, els hi donarà en tot cas l'AREB, doncs, quan comparegui, i les accions o no que pot fer l'INAF també els hi donarà l'INAF. Jo entenc que la feina del supervisor en aquest sentit no és estrictament la que vostè havia estat encomanant. Però en tot cas, és igual, perquè al final tant autoritat és l'INAF com és l'AREB, i per tant, l'AREB és la que té aquestes competències i és la que ha d'intentar resoldre de la millor manera aquesta situació.

Però sí que és molt important veure d'on venim, perquè si aquesta situació en la que ens trobem fos mimètica a la que tenim amb la renda fixa, amb el disponible en efectiu, els altres productes estructurats, els fons, doncs, llavors el que hauríem de concloure, és que s'ha seguit un camí erroni. Segurament amb tota la bona voluntat, però s'ha seguit un camí erroni. Que no ens està portant a cap dels objectius que preteníem. No és el cas, insisteixo, el 92% dels clients de BPA ara tenen la possibilitat d'operar amb una altra entitat, de fer-ho amb normalitat i tenen, doncs, alguns d'aquests clients, doncs, una limitació pel que fa a la renda variable que tenien contractada o que tenien gestionada des de BPA. No la que puguin estar gestionant des de Vall Banc que, insisteixo, també opera amb tota normalitat pel que fa a la renda variable, perquè té les seves contraparts i opera segons el mercat més estandarditzat.

Per tant, bé, no li puc dir més. A les compareixences segurament de l'INAF i de l'AREB podran anar a certs detalls que jo, doncs, no sóc capaç de respondre-li ni em pertoca. Però en tot cas, el que s'ha de fer és continuar gestionant això amb absoluta insistència a través de la contrapart, a través del supervisor de la contrapart pel que fa a les resolucions per donar també a conèixer tots els termes d'aquesta resolució a Andorra, cada país té els seus mecanismes. Jo crec que aquí també

trobarem la virtut d'haver trobat un format de resolució en acord amb el que és la directiva europea, per tant, un format de resolució que no ens ha de ser difícil d'anar a explicar perquè s'ha fet a imatge del que la immensa majoria de països estan fent.

I per tant, sí, és veritat han passat tots aquests mesos, però si fem balanç dels mesos que poden arribar a passar amb entitats que entren en resolució, doncs, veurem que el resultat és força favorable. I això no vol dir que no haguem d'estar preocupats pels ciutadans que encara tenen renda variable, doncs, bloquejada, i per tant, continuarem treballant en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

No estem qüestionant el procediment Sr. Cinca, però justament el fet que tothom hagi desbloquejat menys una partida, és el que mereix explicacions. I en aquest sentit trobem a faltar aquestes explicacions. És clar, vostè em porta a l'inici, al procediment, la llei, la creació de l'AREB. Bé, ja vam votar a favor de la llei, ja li he dit abans, el procediment és correcte. Però alguna explicació ha d'haver-hi perquè una part s'ha desbloquejat i una part no desbloquejada. I vostès, doncs, no ens l'han donat aquesta explicació. No ens l'han volgut donar, i a mi em sembla que és poc legítim que els ciutadans no puguin entendre això.

Els detalls de la negociació, evidentment que ningú els vol demanar, però aquesta situació s'ha d'explicar. I penso que no és de rebut tenir-ho amagat com vostès ho estan tenint amagat i no explicar, doncs, fins i tot, això com dèiem al principi, que aquests diners, efectivament no estan encara traspassats.

Li volia demanar si és veritat que el dossier enviat en aquest país, en el qual està la contrapart, i que suposo que sí que podem citar, en tot cas, ja ho dirà vostè si ho considera escaient, es va enviar fa un mes, com sembla que s'ha publicat en algun mitjà de comunicació, i li demanava al principi, quan van començar les negociacions amb aquest país per desbloquejar aquesta situació? Perquè si el procediment és el correcte, si totes les altres contraparts, doncs, han pogut desbloquejar la situació, haurem de saber què és el que està succeint

i, fins i tot, si existeix alguna possibilitat que això no s'acabi desbloquejant, perquè han passat molts mesos, i penso que hem de tenir alguna certesa en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Deixi'm que comenci pel final de la seva reflexió. Jo tinc l'absolut convenciment que la situació es resoldrà i que els clients que tenen renda variable, que van contractar a través de BPA, la podran recuperar, igual que han recuperat els seus diners en efectiu, igual que han recuperat la seva renda fixa, igual que han recuperat tota la resta de productes que poguessin tenir contractats.

A risc de ser repetitiu, la relació entre BPA i qualsevol de les seves contraparts, igual que la relació de qualsevol banc amb qualsevol de les seves contraparts, és fruit d'una relació de dret privat contractual, i que fixa uns paràmetres. La decisió finalment d'alliberar o no en base al que preveu aquest contracte, és d'aquesta contrapart. Pot estar o no encertada complint o no complint les ordres que se li donen, però en tot cas és una decisió que pren aquesta contrapart i que s'ha d'intentar, i que s'ha d'intentar resoldre en el marc d'aquest contracte privat.

Per tant, aquests termes amb els que vostè diu, quan va començar a negociar amb les autoritats del país de la contrapart? No, no, escolti, és que negociar amb els termes que vostè ho diu, és a dir, l'alliberament en si, de la renda variable, només ho poden fer les parts del contracte. El que pot fer, i ja li he dit que s'ha anat mantenint aquest contacte, doncs, els darrers mesos, és informar a les teves autoritats homònimes que aquí a Andorra s'ha fet tot aquest procés, que s'ha fet en el marc d'una llei que diu el que diu, i que en el marc d'aquesta llei entenem o l'AREB entén que és perfectament legítim i emmarcat dins del contracte entre BPA i la contrapart, que es doni compliment a les ordres que puguin arribar des de BPA.

Això és el que s'està fent. Jo no li sé dir quan s'ha enviat dossiers o no s'han enviat dossiers. Però en tot cas, el que li puc dir, és que la negociació com vostè l'entén no es pot fer entre altres que no siguin els signataris d'aquest contracte. I això és el que s'ha estat fent. Amb el suport de l'AREB, perquè a més a més dona la casualitat que és el propietari de BPA,

però quan l'AREB parla amb la contrapart, parla amb la contrapart no amb el supervisor. Amb el supervisor hi parla, doncs, senzillament per dir-li, escolta sàpiga que estic fent totes aquestes accions. I per tant, si el teu supervisat necessita el teu confort, necessita, doncs, qualsevol aclariment per part teva per poder dur a terme el que se li està demanant, doncs, escolta aquí tens tota la informació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, és evident que hi ha un contracte privat, però estem parlant d'un mercat molt específic com és el mercat financer, i per tant, les intervencions dels organismes reguladors no poden quedar a part. Vostè no em pot dir que això és un contracte privat com podria ser un contracte privat a la vida civil un contracte de prestació de serveis, que és un contracte privat dins de l'àmbit financer, d'un sector tremendament regulat a tots els països, on hi ha uns organismes reguladors, i en el nostre cas l'INAF i l'AREB que actuen en diferents estadis, diferents llocs.

Per tant, la negociació d'aquests organismes amb els seus homònims en aquest país en el que està situat la contrapart és el que jo li demano, i sobre el que tenim, sincerament, molts dubtes de com s'està portant, perquè és difícil d'entendre que aquesta situació a hores d'ara continuï desbloquejada, i a demés, com li diré repetidament, força lamentable, doncs, que les institucions que ens han de defensar o que han de representar i que el propi Govern, doncs, hagi mantingut tota aquesta informació oculta durant tants mesos i que hagi calgut esperar a una sessió de control perquè això sigui conegut, amb la certesa que això no pot interferir de cap manera en el procés de negociació que pugui haver-hi, que pugui estar establert.

Li volia demanar una altra qüestió, en relació als clients que a partir del primer de gener es puguin veure sotmesos a l'intercanvi automàtic, i vist que això em serà difícil que es pugui resoldre abans del primer de gener, li volia demanar si el Govern és conscient d'aquesta situació, i si creu que la possible manca de diligència per part de l'Estat podria derivar en alguna futura responsabilitat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Per ser breu.

Com que no crec que hi hagi cap manca de diligència, doncs, no pot haver-hi cap conseqüència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Volia incidir una mica més en l'exposat del Sr. López, Sr. ministre, i en primer lloc agrair-li que ha aportat llum sobre un afer que està pendent de resposta com els consellers poden llegir al Butlletí del Consell General, perdó, al Butlletí d'Actualitat Parlamentària del Consell General, des del mes d'abril.

Li agraeixo que hagi aportat llum sobre un tema del qual fins a dia d'avui en teníem molt poca, com és l'estat dels corresponsals del cas que ens ocupa.

Jo vull incidir en el tema que planteja el Sr. López des del punt de vista de què es fa una tasca per firmar CDI's, per firmar convenis d'intercanvi d'informació, es diu que s'aconsegueix que els Estats Units, que el FinCEN retiri la nota, vénen autoritats d'altres països, ens fem moltes fotos i ens donem les mans, però de veritat no pensem, i en línia al que vam oferir l'altre dia al Sr. Gilbert Saboya de si feia falta doblar els esforços, de veritat no pensem que potser s'han de doblar els esforços, perquè anem més enllà del corresponsal i haguem d'implicar-nos més des d'un punt de vista de les autoritats pertinents, amb aquelles autoritats de Suïssa que ens poden ajudar a desbloquejar aquest procés?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Miri, totes les vies deuen tenir el seu pes. El que li puc assegurar, és que com molt bé acaba de dir, el sector financer és un sector tremendament regulat, i

també li puc dir que en l'àmbit d'aquesta regulació, una de les coses més preservades és la independència dels supervisors i la independència de l'actuació de cada un dels operadors dins del marc de la regulació existent.

Per tant, no pensi que en l'àmbit financer especialment, perquè, doncs, deixi'm fer un símil quasi bé còmic, perquè el ministre de torn de finances del país que sigui truqui al supervisor, truqui a un banc, aquest banc farà el que li mana el ministre o pel supervisor farà el que li mana el ministre. Precisament està tot molt regulat i cada país té algunes peculiaritats, el que vostè esmenta té les seves, i per tant, doncs, evidentment, es pot ajudar, es pot complementar, es pot donar suport, però al final, doncs, cadascú té la competència que té.

I no tingui cap dubte, d'altra banda, i li agraeixo, d'altra banda també, en aquest sentit, la predisposició del suport, que per aquesta via, doncs, ja s'està actuant, però no és per aquesta via que trobaràs la solució. La solució està en mans de l'entitat en primera instància i si no estigués fent alguna cosa en el marc de la seva regulació, evidentment, llavors hauria d'intervenir el supervisor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, abans de fer una altra pregunta volia fer un comentari amb el que comentava el Sr. Carles Naudi, jo també volia fer referència a aquesta demanda d'informació que va presentar ell i que queda pendent de contestar, i en aquest sentit estem d'acord. En el que no estic tant d'acord, si em permet Sr. Naudi, és que hagi agrait al ministre que hagi aportat llum. Jo penso que ha sigut necessari presentar una pregunta. Penso que hagués estat altament necessari que les institucions que estan portant aquesta negociació i que són coneixedores d'aquesta situació, haguessin demanat, ja no a demanda del Consell comparèixer i acceptar la compareixença, sinó ells per iniciativa pròpia demanar de comparèixer i explicar això que avui, per fi, i en tot cas per la pregunta que hem formulat, doncs, s'està coneixent i és una informació que ens sembla que és imprescindible que s'acabi coneixent.

Només vull fer un comentari que no ha dit finalment el volum de recursos, no sé si és que no ho vol dir, del qual estem aproximadament parlant.

I li volia demanar quina és la seva previsió de desbloqueig del calendari?

I ja només em faltaria una darrera repregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Pel que fa al calendari ja li he dit al principi que jo no li diré un calendari. Ja li he dit que seria penso imprudent, i per tant, no està a les meves mans, no li diré jo un calendari. Jo tinc l'esperança i el convenciment que serà relativament ràpid sabent que estem parlant d'un procés que tot ell, doncs, està resultant llarg.

La quantitat, me l'ha dit, perdoni, és veritat en dues ocasions o tres i jo no li he acabat dient. La renda variable, no em faci dir tampoc la xifra exacta, però està al tomb de 500 milions d'euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Darrera pregunta.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, algun dia penso que sabrem els detalls d'aquesta negociació i podrem valorar. El que queda clar és que el dany de la imatge del país que pot comportar la resolució pot ser important, i penso que tots n'hem de ser conscients. Pensem que el debat que avui via preguntes, doncs, s'ha tingut, pensem que és necessari, perquè ha aportat claredat, el que li volia demanar al Govern, si no pensa que els ciutadans podríem conèixer aquesta informació. Li demano per què no han volgut explicar aquesta situació al llarg d'aquests darrers mesos, és evident que no l'endemà de la constitució de Vall Banc, però veient que passaven els mesos i que hi havia aquesta situació, perquè a les oficines de Vall Banc s'estava generant aquesta confusió, perquè la gent no entén si aquells diners estan allà o no estan allà, i em demano si els podem tenir confiança. Ho dic sincerament, és a dir, pensem que els ciutadans tenim dret, el Govern ha de negociar, i els estaments públics han de fer els

seus processos, però quan avancen els mesos i una situació no es pot desbloquejar, penso que els ciutadans tenim dret a tenir informació, i vostès han tingut aquesta informació ocultada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Jo, sincerament, i li dic amb tot respecte, no crec que el Govern hagi tingut res ocult. Els primers que tenen dret a tenir la informació són els clients afectats. Crec que aquests han de passar per davant de tot. L'interlocutor natural d'aquests clients és l'entitat a la qual tenien o tenen els seus comptes. Jo entenc que els gestors d'aquesta entitat, doncs, els hi donen les explicacions pertinents, altra cosa és que els satisfacin, evidentment. Díficilment podrà satisfer mai a un client que et demana, ven-me aquests actius, traspassa-me'ls on no sé on, si tu no li pots fer. És evident que per la renda variable no ho pot fer. I per tant, per més explicacions que li donis, el nivell d'insatisfacció d'aquest client sempre hi serà i això és així. Però això no vol dir que des de l'entitat no se li doni la informació i, per tant, no se li generi cap confusió.

Però entengui també, i jo crec que amb això estarem tots d'acord, si algú... primer, que ha passat a Vall Banc, per tant, tot element de sospita, tot element de transparència quant al seu compte sobretot el que és la informació associada, els titulars del compte, han superat tots els controls, han passat a Vall Banc, l'aspiració d'aquest client és que pugui disposar de tots els seus actius, i és veritat, en aquest cas, els que tinguin renda variable ara per ara no ho poden fer. Però jo estic convençut que els gestors de Vall Banc així els hi expliquen. Altra cosa, insisteixo, és que això satisfaci o no a aquest client.

Per tant, coincideixo amb vostè, clar que hem de fer tot el possible perquè es vagi el més ràpid possible, perquè aquesta situació quedi resolta, però aquesta situació no posarà en dubte o no malmetrà la imatge de la plaça financera andorrana. El que hauria malmès la plaça financera andorrana és no haver fet res i no haver aprovat la llei que vostè va ajudar a aprovar i que l'AREB no hagués actuat i que no s'hagués iniciat el procés de resolució, i que a més a més haguéssim intentat buscar una solució al marge del que són, doncs, les directives europees. Tot això és el que hauria malmès la plaça financera. Això no ha passat i recordo perfectament els primers mesos

que em vaig fer un fart de dir en rodes de premsa, en compareixences que l'objectiu prioritari era que els clients recuperessin els seus diners. No sóc capaç ni jo, ni ho hauria estat penso cap ministre de finances, de posar-hi una data, però continua sent l'objectiu. I en gran mesura, ja s'ha aconseguit això. I bé, continuem treballant i al final segur que ho aconseguirem plenament.

I per tant, a mi no em cal, tot i que li agraeixo, cap mena d'agraïment. Ho feia el Sr. Naudi, faig el que crec que he de fer, però en tot cas, això no és una qüestió d'agraïment, jo crec que és una qüestió d'aconseguir el resultat que tots volem, i el resultat que tots volem és que tots aquells clients que són la immensa majoria legítims de BPA, no vegin traïda la confiança que van dipositar en aquesta entitat, i ara els hi puguem tornar a través d'aquesta nova entitat que és Vall Banc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la sisena pregunta presentada.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de desembre del 2016, relativa a l'atenció dels clients per part d'Andorra Telecom en un dels locals de propietat privada, per un període indeterminat mentre duren els treballs de construcció del nou edifici anomenat Núvol.

Fou registrada amb el número 1657 i s'ha publicat en el Butlletí número 87/2016, del 5 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Des del passat 19 de setembre la societat Andorra Telecom, la SAU que més volum de negoci genera i que aporta una bona part als pressupostos de l'Estat dels seus beneficis comparteix locals amb una societat privada.

És per això que preguntem: per quins motius Andorra Telecom ha d'atendre els clients a precari de forma compartida amb uns espais poc diferenciats amb una empresa privada? I ens pot precisar Govern quin va ser el procés de selecció d'aquests espais?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot m'agradaria reconèixer la tasca que va fer el ministre Alcobé enfront Andorra Telecom i el qual m'ha traspassat molts dels dossiers que hi havia pendents a l'igual que li volia agrair la confiança que m'ha fet el cap de Govern en nomenar-me també titular d'aquesta cartera i a tot l'equip del Govern.

Doncs, passaré a respondre-li la pregunta.

Andorra Telecom ha traslladat la seva agència comercial a uns locals situats a peu de carrer a l'immoble del número 2 del carrer Prat de la Creu, just al costat de la rotonda, com bé sap. Es tracta d'un edifici d'oficines, al costat de la principal artèria comercial i amb dos àmplies zones d'aparcament a escassos metres. La planta baixa de l'immoble compta amb una recepció d'accés a l'escala de l'edifici -és a dir, als despatxos- i a l'agència comercial, amb usos totalment diferenciats. La diferenciació entre els dos espais es reforça amb la retolació interior i exterior de la façana. Com bé s'ha vist tota la part exterior de la façana està retolada amb Andorra Telecom i la part corresponent amb l'empresa privada, de l'altre costat.

La superfície d'aquesta agència és de 185 metres quadrats a la planta baixa, i la distribució en espais diàfans ha permès disposar de 16 llocs de treball i habilitar una zona de tràmits ràpids. De manera paral·lela a l'obertura de les noves dependències i amb la voluntat de prestar un millor servei, s'amplia també l'atenció al client els dissabtes de 8.30h a 13.30h.

Em demanava, per què el trasllat? El trasllat al carrer Prat de la Creu ha estat motivat pels treballs de construcció, com bé sap que s'estan engegant, de l'edifici The Cloud que se situarà a les antigues dependències d'Andorra Telecom.

També em preguntava pel procés de selecció d'aquests espais. Doncs, aquí hi van haver unes premisses per seleccionar aquests espais. Les premisses les quals es van tenir en compte eren: la proximitat respecte a l'anterior agència que fos una ubicació cèntrica; una superfície adequada per l'atenció al públic a peu de carrer; una proximitat a zones d'aparcament i un preu competitiu. El procés de selecció es va allargar més enllà d'un any i,

finalment, l'opció escollida ver ser la d'aquest local per preu, per situació i per altres característiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, el fet de donar servei als usuaris d'Andorra Telecom en uns locals d'atenció al públic mentre duren els treballs de construcció del nou edifici anomenat el Núvol és una necessitat i fins i tot una obligació per part d'aquesta societat.

Per altra banda tampoc ens ha d'estranyar que el fet d'aconseguir trobar uns espais emplaçats en un lloc cèntric dins el nucli urbà difícilment es pot fer sense comptar amb la participació privada.

El que es fa més difícil d'entendre és que finalment l'atenció al públic dels usuaris d'Andorra Telecom s'acabi fent en uns espais compartits i poc diferenciats amb una determinada firma comercial de perfums.

Això només es pot explicar des de la precipitació i la manca de planificació si tenim en compte que se sabia pertinentment des de fa mesos, per no dir anys, que calia enderrocar l'edifici històric de la STA per a bastir un nou edifici.

Precipitació que per altra banda sembla confirmar-se amb el fet que no ens consta i tampoc ens ho ha explicat en la seva contesta el Sr. ministre -sí que ha parlat d'un procés d'un any i d'una opció la més adequada, però no ho ha acabat de concretar-, que el procés hagi respectat els més mínims protocols de concurrència i oportunitat en la selecció de locals mitjançant un edicte públic... -no ho hem vist- edicte públic que curiosament i contràriament al que s'ha fet pel lloguer dels locals, sí que n'han publicat un per a l'adequació posterior de les dependències mitjançant edicte del 18 de març del 2016.

Més enllà de la poca transparència que es desprèn d'aquesta operació, sembla evidenciar-se una mala gestió del diner públic.

No es pot justificar de cap de les maneres que la despesa generada en aquesta qüestió sigui ajustada, sense haver dut a terme el més mínim procés de concurrència.

Com tampoc es pot justificar que s'adjudiqui un lloguer a determinada societat sense el més mínim procés d'oportunitat.

Per què una determinada societat i no una altra, com ho justifiquen? Convindran que com a mínim fa mal d'ulls.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Primer em parlava, com en la primera pregunta, dels espais compartits i poc diferenciats. Jo, fins fa poc que sóc titular d'aquesta cartera, però no de cap manera m'eximeixo del que han fet i comparteixo plenament el que s'ha fet amb anterioritat. Jo aquest matí m'he desplaçat a les instal·lacions i és cert que hi ha l'entrada a l'edifici i potser es poden fer algunes millores en aquell espai sense afectar cap de les dos zones, però entenc perfectament a la gent que entra allà i entenc perfectament on està.

Evidentment és un espai en el qual hi havia un local comercial i un edifici d'oficines i nosaltres entenem que, és clar, al moment que vam agafar tot... que vam demanar totes les... perdó! Vam demanar totes les ofertes a tots els empresaris privats perquè ens donessin un preu de superfície i aquest va ser el que va tenir el millor preu de superfície per la zona on estava i no es va fer per concurrència perquè és una empresa de dret privat i les obres sí que les vam fer per concurrència perquè no té res a veure una cosa amb l'altra. El cost del preu del metre quadrat era de 9,83 euros que era el més baix de tots els que hi havien; teníem preus que passaven dels 10, 20, 30 fins i tot li podria dir algun preu que estava a molta més proximitat d'Andorra Telecom que el preu que se'ns va demanar era realment desorbitant i no es podia acceptar de cap manera, i es va negociar durant un any, és a dir que aquí no hi ha hagut cap tipus d'improvisació i, com bé sap, locals cèntrics doncs costa molt de poder obtenir locals que siguin cèntrics.

Després em comentava el tema de les obres. Ja li he dit que el tema de les obres es podia fer per edicte o no per edicte. El tema del lloguer es regeix per un contracte privat amb les dos parts amb els condicionants dels contractes privats, però aquest en cap cas no fem una mala gestió, entenc jo, del diner públic sinó que buscàvem una cosa molt concreta i en la qual hem estat treballant durant bastant temps.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En relació a la poca diferenciació dels espais, doncs, és cert que a nivell de disseny o d'imatge corporativa es diferencia però, bé, convindrà amb mi que l'entrada és una entrada petita compartida amb una societat privada i fins i tot doncs hi ha un guàrdia de seguretat que no se sap ben bé què vigila, o qui vigila i qui li paga, no?

Bé, per altra banda, és cert que Andorra Telecom es regula pel règim de societat privada però també està sotmesa a la Llei de les finances públiques i al control del diner públic. Bé, convindrà amb mi que hi ha una diferenciació, una forma d'actuar que no es correspon perquè si bé pel que és l'adequació dels locals i per les obres d'aquests espais sí que es va treure un edicte, es va convocar un edicte, doncs per la contractació del lloguer. No ha reconegut que és veritat que fa més d'un any però que es va fer com una demanda d'oferta de preus... Bé, jo crec que aquí s'hagués hagut de publicar un edicte tot i que evidentment la societat ho pot fer a nivell privat, però no queda clar si realment aquesta oferta, la més adient, i al mateix temps no s'ha donat l'oportunitat a altres estaments, o altres possibilitats si s'hagués fet per un procés més obert.

En tot cas, formularé una repregunta: ens pot dir el Sr. ministre des de quan es paga el lloguer dels locals? El preu ja ens l'ha dit: era 9,83 euros per metre quadrat, bé doncs, fent una multiplicació és el lloguer. En tot cas, la pregunta és: des de quan es paga aquest lloguer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

El lloguer es paga des del novembre d'aquest any. És a dir, hem tingut una carència amb el lloguer mentre es feien totes les obres, m'ha tornat a reiterar que es podia haver fet un edicte. Vostè sap que en zones centríques és molt complicat poder trobar espais que siguin adequats per poder combinar el que sigui oficines i atenció comercial, es va creure que aquest era un bon espai, i es van demanar tots els preus a agències immobiliàries i agents immobiliaris que

estan al Col·legi oficial d'agents immobiliaris, a l'AGIA, i doncs, bé, ens van donar aquests preus i vam optar, doncs, per aquests espais, perquè vam pensar que per ubicació eren ideals. Hi ha altres espais que també es van està negociant, però després hi ha altres propietaris que van posar, doncs, potser uns condicionants que no eren adequats que ratllaven el xantatge per agafar un local. És a dir, per això s'ha escollit aquest local amb un preu molt concret.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, el procediment aquest, doncs, en base als estatuts, la llei que regula Andorra Telecom, doncs, es pot fer per consulta de preus i el procés que molt bé ha explicat, Però bé, acabo sense veure, o sigui, per una adequació dels locals s'utilitza un sistema i en canvi per aquesta recerca dels espais de lloguer, doncs, s'ha emprat un altre sistema que no dona oportunitat o molt poca oportunitat a d'altres societats o d'altres particulars.

En tot cas, la selecció a banda, evidentment hi ha una qüestió de preu, han agafat segons veig, segons ens ha explicat, el preu menys adient, però els altres criteris per aquesta selecció quins han estat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

El preu rectifico, és el preu més adient, més baix, diguéssim.

Els criteris, com bé li he comentat, era la proximitat amb l'anterior agència, una ubicació cèntrica, una superfície adequada per l'atenció al públic, la proximitat de les zones d'aparcament i el preu competitiu.

I aquí estem parlant de dos conceptes completament diferents. Quan fem unes obres hi poden haver moltes empreses que poden valorar el mateix tipus de cosa perquè és un producte, entre cometes, completament similar. És a dir, al ficar 3 metres

quadrats de “placo”, vostè ho sap és arquitecte, costa igual ficar-ho al Prat de la Creu que posar-ho a l'avinguda Carlemany, no estem parlant del Pas de la Casa, és a dir les zones cèntriques. És a dir, es pot valorar molt més fàcilment.

El que són locals comercials tots són completament diferents, perquè tots tenen situacions diferents i que no són comparatives. Per això s'ha fet d'una manera un procés de demanda d'informació i tenir les superfícies, i d'altra s'ha pogut fer un procés de concurrència perquè no podia prestar a cap tipus d'interpretació perquè els preus unitaris són els que són.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només una última pregunta. Ens pot dir Sr. ministre qui satisfà les despeses del guàrdia de seguretat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No sé si el Govern està en condicions de respondre...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, m'han preparat tota una sèrie de repreguntes, perquè com que sóc nou, no sé, estic mirant aquí, no m'ho han posat. Ja els hi faré saber qui es fa càrrec. No sé si ja a les antigues dependències hi havia el guàrdia de seguretat, potser si estava contractat el guàrdia de seguretat, probablement sigui el mateix, i si no ho era, no penso que s'hi hagi afegit un guàrdia de seguretat quan no se'n tenia cap a l'antiga agència.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, no hi ha més preguntes...

Molt Il·lustres Senyors Consellers Generals, Molt Il·lustre Sr. Cap de Govern, Molt Il·lustres Senyors Ministres, Senyores i Senyors, abans d'aixecar la sessió els voldria enviar des d'aquí, voldria enviar des

d'aquí, -crec que també ho puc fer en el seu nom-, un missatge de solidaritat amb la ciutat d'Alep, i fer una crida a mantenir la treva per tal que la població civil pugui ser evacuada de les zones assetjades.

Seguint l'exemple de París que ahir va apagar la Tour Eiffel en un gest simbòlic de suport als milers de civils que es troben atrapats, el Consell General ha apagat avui a partir de les sis de la tarda i durant tota la nit, els llums que il·luminen habitualment la Casa de la Vall així com la façana lateral del nou edifici.

No sé si aquests petits gestos, gestos humils, que tenen lloc arreu del món, contribueixen efectivament a restablir l'alto al foc. Però sí que crec interpretar el sentiment de fraternitat, de solidaritat del poble andorrà i la voluntat que ben aviat els ciutadans d'Alep puguin recobrar l'esperança.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.26h)

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 13 de desembre del 2016, relativa a **contractacions de personal pel Departament d'Estadística**, (Reg. Núm. 1693).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 14 de desembre del 2016, relativa a **la contractació per part del Govern de professionals de fora del país per al Departament d'Estadística**, (Reg. Núm. 1694).

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 14 de desembre del 2016, relativa a **les cobertures de les baixes mèdiques per donació d'òrgans**, (Reg. Núm. 1698).

4- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 14 de desembre del 2016, relativa a **al nomenament del ministre responsable de la funció pública**, (Reg. Núm. 1700).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de desembre del 2016, relativa a **la disponibilitat dels saldos dels clients de Vall Banc**, (Reg. Núm. 1656).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de desembre del 2016, relativa a **l'atenció dels clients per part d'Andorra Telecom en uns locals de propietat privada, per un període indeterminat mentre duren els treballs de construcció del nou edifici anomenat Núvol**, (Reg. Núm. 1657).